

శ్రీ దన్యంతరయేష్వరముః

కృపుంతంత్రము

(శిక్ష నానాష్టానాచార్య విరచితము)

అంధా సువాదం

క్రమాంగములు రాణీ వెంకటోచలపతి ప్రసాదచైనులు

ప్రథానోపాధ్యాయులు

శ్రీ వెంకటేశ్వర అయుర్వేద కళాశాల, విజయవాడ.

శాశ్వతులు

ఇందియన్ మెడిసన్ సోసె,

విజయవాడ-2.

పథమ ముద్రణ 1000 రూప్యాలు
1958

ఆండియన్ పొడిస్ట
ప్రతికమండి శుభమృద్గితము

ప్రతికమండి శుభమృద్గితము

ప్రతికమండి,
ప్రమాదాలు.

Rs.

క్రత్తపు ట తంత్రోహీ ద్వారా తమి

ఈ తంత్రములో 189 శ్లోకములు మాత్రము లభించేనని. దీని నెనువెంట రసశాస్త్ర పరిభాష సూచనగా 18 శ్లోకములు మాత్రము చెప్పబడేను. ఈ తంత్రకర్త సిద్ధ నాగార్జునుడని సర్వజ్ఞసవిదితము. మరియు; నాగార్జుని శిఖ్యవర్గములో 50 వ శిఖ్యుడు “నాగబుద్ధి” యనువాడొకడు గలడనియు అతడు దరిద్రుడగుటవే వానియందు గల దయచేత నాగార్జును డతనికి యోకతపుటతంత్రము నుపదేశించే ననియు 56 వ శ్లోకము జెప్పుచున్నది. మరియు నాగార్జునునికి, సర్వసత్వ మహాబుద్ధి - శూరసేనుడు - రత్నఫూర్ణముడు - ప్రభాకరుడు మొదలగు శిఖ్య లనేకు లుండిరనియు వారిలో ముఖ్యుడు రత్నఫూర్ణము డనియు 60 వ శ్లోకము చెప్పాచున్నది. నాగార్జునునికి పూర్వులు “నాగబుద్ధి” “శుక్లముని” “వీరాత్మసారపుడు” అనువారు గలరని క్రమముగా 8, 23, 153 వ శ్లోకములు చెప్పాచున్నవి

నాగార్జునుని కాలము : - ఇతను 12 వత్సరములు శ్రీశైలమున రసవిద్య కొరకు బహుకష్టముల ననుభవించెనని 65 వ శ్లోకమునను; శాలివాహనుని సహాయముచే చివరకు రససిద్ధి నందెనని 76 వ శ్లోకమును వక్కాటణింపబడేను. దీనినిబట్టి చూతము : - శాలివాహనుడు రణించి సేటికి 1879 వత్సరము లాయెను. ఇతనితో యుద్ధముచేసిన కమాదిత్యుడు మరణించి సేటికి 2013 వత్సరము లాయెను. దీనిని త్రి శాలివాహనుడు విక్రమాదిత్యుని మరణానంతరము 134 వత్సరులు రాజ్యమేలి ఎరణించెనని గోచరించుచున్నది. ఇట్టి శాలివాహని రాజ్యకాలములో మన నాగార్జునుడు రససిద్ధి నందినట్లు 76 వ శ్లోకము చాటుచున్నది గదా ! గనుక నాగార్జునుడు సేటికి ఘమారు 2వేల వత్సరములకు పూర్వుడని తేటబడుచున్నది.

4

ఇతిరు అంగ్రేజుకును రెండు
ప్రమాదించు నాగాణ్యాసింద
ప్రేసి నివాసమేర్పురచుకో నేను.
ప్రేసి దివు. ప్రేసి ప్రొ కొండనామహింస తొక ప్రొజెక్టు
రగుచుస్తుని. దానీ నాగాణ్యాస ప్రొజెక్టు అభుతేశ్వరు వాడుచును
ఆ కొండను ప్రొజెక్టులోరకు త్రఫ్ఫుచుండగు గుర్తులు కొబుచును
కర్మగారశు గుర్తులు యసేకచులు కాసపచున్నచుస్తుని. ఈ లో
నాగాణ్యాసుని మహిమను వేనోళ్ళ చాటుచుస్తుని.

నురియు; ఈ కత్తపుటుతంత్రము పురాతనమైన కొబుచును
యందు లేఖక ప్రమాదచులు బహుగానుస్తుని. ఇదు దేశియు
ములు సంస్కర్తభాషాగ్నికి ఆచటచట. జ్ఞాప్తింపబ్రహ్మిసవి. ఈ “భూ
త పదము హిందిభాష” భక్త్యుము ఆస్తి అధ్యకుల్లో వాడుచు
ఇదే అధ్యకులే 137 వ శ్లోకముల్లో (సంస్కర్తభాషల్లో) వాడుచు
ఇట్లు దేశియభాషాపదములను సంస్కర్తముల్లో వాడుట ఆశ్చర్య
వసబడును. పురియు; రసోద మంగళముల్లో జెప్పిసత్తిమన శక్తి
అద్యక్తరములను మాత్రము జెప్పి శలచిన విషయములను
రహస్యముగా జెప్పును ఉ॥ “గసిరకశిత్తు” “రదెతురదక్త” ఈ క
లగు 5 యోగములు ఇం వ శ్లోకమున జెప్పుబడెను. ఇట్లు నీట్లోకి
లసేకములుగడుటచే సుధివచులకు సుబోధమగుటకునాను దీనికింత
వెనుఎంట నూచింపబడిన రసభాస్తు పరిభాషకును శశిప్రభ యి
యాంధ్రటీకను యథామతి రచించింది. ఇయ్యుది వేసవి సేస్తుచ
చిత్రాప్సందక మగువస్తియెంచి దీని కీ బేండించింది. 28వ శ్లోకము
దివ్యమధులు సృపింపబడిసవి రాస వాటి పరిచయమునకై ర
చూడామణి నుండి వాని లక్ష్మణములను గ్రహించి సమూలమై
యిం శశిప్రభ యసెడి టీకయిందు ప్రాసితింది. గుణైకగ్రాహుల
ధికము వ్రాయి పనిలేదు.

ఇట్లు శశిప్రభ టీకాకర్త,
రాష్ట్ర (రాష్ట్ర) వెంకటాచలపతి ప్రసాద మహాగ్నిచిం

వ్రి వు సూచిత

—०१५०—

మంగళాచరణం	1	సముఖ చారణవిధి	14
సహస్రనేధ విధి	1	నియామనవ్యవహారము	15
శతవేధవిధి (నాగబుద్ధికృతము)	2	క్రామణవిధి	15
శతవేధవిధి	3	పోమాక్షప్రిప్తి	15
ప్రకారాంతరనేధవిధి	3	జీడివిధి	16
శబ్దవేధవిధి	4	జీడిసంస్కృతము	16
స్విష్టకరణవిధి (కంచువైనివేధ)	5	రససిద్ధి సాధనము	16
మాక్షికముతో తార్కావేధ	5	తారాక్షప్రిప్తివిధి	17
ప్రోము-తార్చిజవిధి (వింశతివేధి)	6	తార్కవీమ - రంజనము	17
అశీతివేధవిధి	5	అభ్రక - అయస్కాంతము -	
అశీతివేధవిధి (ప్రకారాంతరం)	6	సత్యపాతనం	17
రజత విధానము	7	రసాయనక్రామణాది	
వేధవిధి	8	సామాన్య విఘులు	18
స్విష్టవిధి	8	వేధానంతర కర్తవ్యము	19
తార్కాధనవిధి	8	రసవిద్యా రక్తణవిధి	19
తార్కాధనవిధి (ప్రకారాంతరము)	9	గ్రంథ పొరంపర్యము	19
తార్కాధనకు మోగపంచకము	9	కథోపోధ్వాతము	20
పైయోగములతో తార్కాధనక్రమము	10	వాసిష్ఠమాండవ్య రసవిద్యా	25
తార్కాధనము	10	కర్తరి రసబంధము	30
జారణబిడము	10	అభయారసాయనం	33
జారణబిడము (ప్రకారాంతరము)	11	గోలబంధము	35
ద్రవణ-జారణ-పంజనక్రియలు	11	గోలబంధ రససేవాఫలము	37
సర్వదాతు జారణబిడము	12	సూతకాలాంతక బంధము	38
రసశోధనము	12	ఫేచరబంధ మోగ్యత	43
జారణవిధి	12	అష్వరత్నములు	44
జారణవిధి (ద్వితీయ ప్రకారం)	13	రత్నరాగ జారణము	44
జారణవిధి (తృతీయ ప్రకారం)	13	ఫేచరబంధ రససేవాక్రమము -	
జారణవిధి (పతుర్గ ప్రకారం)	13	దానిఫలము	46
జారణవిధి (పంచమ ప్రకారం)	14	రసశాస్త్ర పరిభోషణ	49
జారణవిధి (పఞ్చ ప్రకారం)	14		

రశ్మేంద్ర చూడాటిస్టులు

జమ్మువ్హితివ్యవస్థలు	53
నొమువ్వులు	54
పోషణశ్శుభ్రమలు	54
నొముక్కలు	54
ప్రెలపవ్విని	55
గోన్నాకారము	55
ఓచ్చుటు	56
ఉండ్రుల్లో	56
భూతక్కేళి	56
కృష్ణలత	56
అశునవ్వులు	57
సురతి - (అంశుతి)	57
వారాపీ	57
స్త్రేపత్రి	57
వాగ్ని	58
సర్పిణి	58
ఛాత్రిణి	58
గోశ్చుంగి	58
బోల్లీత్తులు	58
రక్తవ్వులు	59
పద్మవ్వులు - (ప్రత్రవ్వులు)	59
కాకిని	59
చండాలిని	59
శామవల్లిల్లా	60
పీతవల్లిల్లా	60
విజయ	60
మహామధి	60
శైవద్యా	61
సవసితగంధిసీ	61
రక్తాంగ	61
లంబిసీ	61
భూతుంబిసీ - (భూతుంబిల్లా)	62

గంభీర్య - (గంభీర్యల్లా)

వ్యాప్తుల్లా	62
మార్కుండీ	62
గోమార్చి	62
ప్రతిశూర్మీ	62
కరసివల్లిల్లా	62
ప్రతివండి	62
భృంగవ్వీ	62
చమరిక	62
కరవీరలత	62
వజ్రవ్వీ	62
చీరవ్వీ	62
రోహిణి	62
చిల్వుసీ	62
భూతమొచ్చనీ	62
కరీరి	62
అష్టరా, అప్పుల్లా	62
కుటుజవ్వీల్లా	62
సూలకంద	62
పౌరిజాత్రాబ్బిల్లా	62
మునివ్వీల్లా	62
నింబుక్కలతా	62
తిలకందా	62
అతసీవ్వీల్లా	62
బోధిలతా	62
మద్యగంధా	62
కూర్కులతా	62
మాఘవీ	62
విశాలా	62
సుపోనాగీ	62
మందూకలతిల్లా	62
ఓందుంబరలతా	62
చిత్రవ్వీల్లా	62

క క్రూ ట ల ఓ ల ము

మంగళా చరణం

శ్లో॥ ప్రణపత్య సర్వవృద్ధాన్ సకలదోష నిర్మితాన్ స్తిధాన్ ।
వాయై సర్వహితార్థం కష్టపుటం సర్వసిద్ధికరం

1

1. టీకః— వృద్ధులైనటిన్ని దోషశాస్త్రులైనటిన్ని సర్వసిద్ధులను
సమస్కరించి సర్వజనహితముకొరకు సర్వసిద్ధులకు సాధకమైన కత్త
పుటము అనెడి గ్రంథమును జెప్పాచున్నాను.

సహస్రవేద విధి

శ్లో॥ గంధక దరదశిలావైః కాంక్షి కాసీనతాప్య గైరికం ।

2

సంస్థాప్య మధ్యకోషైవోగ్రమం సిత హేమ చిడ్రసయుక్తాన్ ॥

సూతసమాన్ త్రీప్తస్నేయశాన్ తాన్ యోజయేతూపర్వం ।

3

తేసతు పక్షయంతారం భవతి తదర్థేన వర కనకం ॥

శుల్పమపిపక్ష్యమేభిః హేమసమం వాహయేత్ దుత్సర్వం ।

4

తారసమేన తుపుటితం భవతి తదర్థేన కళ్యాణం ॥

శృంగిటంకణ గుంజాభిరూపావేపంతు కారయేతునతతం ।

5

కాసీనసింఘతువరికర క్రమృద్భావలి పవర్షపుటీ ॥

తమ్ముల్చమేవనాన్యత్ హేమాదప్తగుణం పూర్వముద్దిషం ।

6

రక్తగంచముచ రాగాః త్రైవేచ కారయేద్విజం ॥

తావద్యవత్సకలం రక్తోత్పలం భవత్యర్గు కిరచాఫం ।

7

తద్విజజీర్ణమాత్రాత్ భవతి రసేంద్రో దశతపేథి ॥

2. టీకః— గంధకము, ఇంగిలీకము, మనశ్శీల, తాలకము, పటిక,
అన్న భేది, మాత్రీకము, గైరికము పీటిని రస ఛాలయొక్క మధ్య

ఓష్ఠమందు అనగా నున్నగవిలో జాగ్రత్తచేయవలెను. అభసత్యవు, రంజి, బంగారము అనుషాసిని లీని జీర్ణించుకొనిపు పాదరసముసుగూడు వైగవిలో భద్రసువవలెను. (3) పిదప ఆ పాదరసముకు సమఖ్యాగములుగా పైజెప్పిన గంధకాములను గ్రహించి వాటిని చనుభాల్యాన్ని క్షిష్ణిసే ముందుగా జాగ్రత్త చేసుకొనవలెను. ఇంక్కు సంగ్రహించిన వస్తుసమూహముతో పక్కమైన వెండి సగము బంగారుగా మారును. (4) రాగినిగూడ పై ద్రవ్యసమూహములో పక్కముజీసి దానిని పైజెప్పిన బంగారమందు వాసనుజీయచూ జీర్ణింపజీసినచో ఆ బంగారముకు నీస్తే పెయగును. పిదప నెండిని సమఖ్యాగముగా కలిపి పుటంపెట్టినచో అది సగము బంగారముగా మారును. (5) శృంగియసెడిచేప, వెలియారము, గురిపెందగింజలు, వీటికల్పమును మూరచు లేపముజీయు వలెను. పిదప అన్న భేది, సైంధవలనణము. తువరిమన్న (పటిక) యైరుమన్న వీటికల్పములో లేపముచేయవలెను. అట్టి మూర్ఖులు పైనతయారుచేసిన బంగారునుబెట్టి పుటమిహినచో బంగారుకు నీస్తే పెయగును. ఇంక్కుచేయటకు వర్షపుటియినిపేసు. (6) ఈ కృత్యమందు పైన జెప్పినరాగికి యెనిమిదవనంతు బంగారునుజీచి రక్తగణములో రంజి పజీసినచో అది బీజమగును. (7) ఆచీజమగును రక్తగణములో పూర్తిగా రంగువచ్చున్నట్లు అనగా తేత సూర్యకిరణమువలెను యైరుకలువ వలెను యైరుని రంగువచ్చున్నట్లు రంజన సంస్కరమును జేసి దానిలో పాదరసమునకు చారణ - జారణ సంస్కరములను జేసినచో అట్టి పారదము సహస్రవేధియగును.

శతవేదవిధి (నాగబుధికృతము)

శతవేదములు కుంఱర కనకంరుణై శృంగకలాం సంధాం ।
సంధాం విధినాశతవేది నాగబుధికృతము ॥

8. టీక:- కొంతము, అభ్రకసత్యము, కుంజరము అనగానాగము బంగారము, రాగి, వీటితోగూడిన శృంగము అనగా ప్రధానద్రవ్యము

అనగా పాదరసము, కలలు అనగా ఆప్రథాసద్వ్యమగు రసమునకు ఆంగములుగానున్న మనఃరస, ఉపరస, సాధారణ రసములు అనువా శ్చిని శుద్ధిచేసుకొని పిదప సారణ సంస్కారవిధిగా సంస్కృతింపబడిన సః అనగా ఆశ్రంగ పదవాచ్యమగు పాదరసము శతవేధి యగుతు. ఇట్లు నాగబుద్ధియనడి సిద్ధుసిచే జీయబడెను.

క త వే ద వి ధి

ఓట్లు॥ మంబకరసకఖాయణ కాంచన తీటైన ఫుహోపరివృద్ధాల్చి ।

కింశుకరస పరిభావితమాణీక వాసాత్తు జాయపే బీజం ॥

ఓట్లు॥ హోమేందు కాంతగై రిక మేకై కం షట్ ద్వయయచ మూడూస్థః ।

పంచపటు ఖల్మే సమరసంధ్యాన్యాదవస్తి త్రైకం శతవేధి ॥

9

10

9. టీక :— చుంబకకాంతము, రసకము (కఘరి) ఆభ్రసత్యము, రాగి, బగారము, ఉన్స్తు, కంచ వీటిని (పరివృథ్యా అనుచోట పరివర్గ్యాలని చెప్పవలెను) కరిగించి దానియందు మోదుగపుష్ప రస ముళో (మూరునాట్లు) భావస చేయబడిన మాత్రీకమును వాపనము చేయుటచే బీజముతయారగును (10) పిదప బంగారము, నెండి, కాంతము, గైరికము అనువాటిని (ప్రత్యేకము ఆరేసి భాగములున్న పైజెప్పిన బీజను) తెండుభాగములున్న మొత్తము అయిదువస్తువు లను; వీటికి సమము పాదరసమునుజేర్చి ఖల్మేమందు బాగుగానూరి మూసలోబెట్టి యూదిన చో అంతయున్కమై భూటముగా నగును. అదిశతవేధిగా నుండును.

ప్రకారాంతరవేదవిధి

ఓట్లు॥ స్వాద్యావరజం; ధాతుసమం మర్దనం పీజఫూరర్నైః ।

విషతై లధూ రసింఘ పోడత కమలేందు వేధకరాః ॥

11

11. టీక :— వరజముగూడ పైప్రకారము శతవేధియగును. వరమనగా క్రేష్మమైనది. (పకరణవశముచే ధాతునని అర్థము చెప్పు

నాను. అప్పుడు నర అనగా శ్రేష్ఠధాతువు అనగా బంగారము. దాని నలన 'జ' అనగా లుట్టినది. అనగా వై ప్రకారము బంగారులో చేయబడిన ఖోటము అని తాత్పర్యము. దానినిచేయు విధానము :— ధాతు సనుం అనగా వై జెస్పిన వరధాతువులో సమముగా (బీజమును జుట్టు అనుమాట అధ్యాహారము) మాదిఫలరసము, విషముప్రిశ్చలము, ఉమ్ముత్త విత్తులు, సైంధవ లవణము, వీటిలో మర్దించి (తరువాత చేయతిగినపని అనగా మూసలో పెట్టి యూదుట మొదలగునది చేసి తయారుచేయబడిన ఖోటము వేధచేయును అను వాక్యము అధ్యాహారము.) ఇల్లె షోడశ అనగా 16 వస్తు లుగల ధాతువు అనగా బరిగారము, రాగి, వెండి, వీటిలో వై ప్రకారము చేయబడిన ఖోటములుగూడ వేధను చేయనవిగా నుండును.

ప్రకారాంతర వేదవిది

శ్లో || హరివర్గాహిత సత్యాః చపలసమా; స్తావయేచ్ఛలాభాండే।
మాస చతుర్ష్టయమెతక్త పటుధాన్యే సర్వవేధకరః ॥

12

12. టీక :— హరి అనగా సర్వము అనగా నాగము, హరి వర్గము అనగా నాగవర్గము అనగా అనంత, వాసుకి, తత్కు, కరోటుక, శంఖ, కులిశ, పద్మ, మహాపద్మ, అనెడి అష్టనాగ వర్గము వీటినుండి అనగా కఫరి, ముద్దారశింగు మొదలగు వాటినుండి సత్వము లను దీసి హాటిని చపలములో సమముగా జేరిచి సైంధవలవణము, ధాన్యాల్లుము వీటిలో గూడిన రాత్రి భాండమందు (రాత్రిచిప్పయందు) ఉంచి నాల్గు మాసములు భూమిలో పాతినమెడల పిదప ఆంధుర్యాలైన హరివర్గ సత్వము సర్వధాతువులను వేధించును.

శబ్ద వేదవిది

శ్లో || కనకసమేన సమం వాకుర్యాద్వా పంచమాక్తికే పశ్చాత్ ;
ఆచ్యేలాంబుజలేపాత్ సంపాదితరసః స్వాచ్ఛబ్దవేధకరః ॥

13

13. టీక :— బంగారములో సమముగా (పాపనసమును) ఉంచి జ్యోతింపజేసి, దానిని మాట్లికమండు సమభాగముగా వాపసము చేయవలెను. నిదప ఆద్య = ఆద్యభూతము, ఆకాశము=అభ్రకము, ఇలా = భూమి, గంధకము. అంబుజ = కమలము = రాగి వీటి లేపములో (సంకలికా బంధనవిధిగా) సంపూర్ణం బడిన అనగా సాధింపబడిన సాపరసము శబ్దవేధ చేయును.

స్వర్ణ కరణ విధి (కంచుషైని వేధ)

శైలో॥ పరివ త్రిత రసకవరం కనకయుతంధామయేదృహశః ।

తారారిష్టక లేపనమిష్ట రజస్తారకూటంవా ॥

14.

14. టీక :— కఫరిని కరిగించి అందు బంగారును జేర్చి యూదవలెను. ఇట్లు శతవారము చేయవలెను. నిదప వెండి ఘూటు సారా వీటికల్పములో లేపముజేయబడిన తారకూటమును అనగా కంచు ఇష్టరజస్తు అనగా వైజ్ఞానిక కఫరిలో సాధింపబడిన బంగారు చూచ్చము వేధించును.

మాక్కి కముతో తారా ర్పై వేద

శైలో॥ మాట్లికథామ సత్యంచారిత మాక్రైణ సార కుంభసమః ।

చంద్రార్క పత్రసేపాత్ ద్రవతిపొ (విధ్యతి) గరుడంశతాంతేన ॥

15.

15. టీక :— స్వర్ణమాట్లిక సత్యమును పాదరస మండుచారణచేసినతోడనే సారకుంభములో తుల్యమగును. దానికి అనగా అణ్ణు సిద్ధమైన ద్రవ్యము గనుడమనబడును. దానికి నూరు రెణ్ణుగా నున్న చంద్రార్క పత్రమునకు దానిని వేపముజేసినచో ద్రవించి శతాంశ లేపవేధను జేయును. సారకుంభ=ఇనుపఘుటము = ఇనుము. చంద్రార్క = 16 వంతులు వెండి + 12 వంతులు రాగి, వీటిని కలిపి కరిగించి చేసిన రేకులు చంద్రార్క పత్రము లనబడును.

హేమ - తూర్పు జీవిధి (వింశతివేది)

శ్లో ॥ వంగాంధ్రకేనసిద్ధం రవిదిన సంఖ్యాత కసక తారంఘం ।
ధవతి హింశతివేది బిజం తత్తూరతీవేస ॥

16

16. టీక :— వంగము అనగా సత్తు లేక తగరము, అభ్రక సత్యము, వీటిణ్ణో సాధింపబడిన పారదము క్రమముగా 12, 15 భాగము గల బంగారము, వెండి అనువాటిణ్ణో కలసి బీజమగును. అయ్యడ వెండివైని వింశతివేధ జీయును. అనగా 20 రెట్లు వెండిని వేధించును.
(ఇస్తే రాగిని వేధించి వెండిని జీయును.)

అ నీతి వేద విధి

శ్లో ॥ దశగగ్గనాంబుజయు క్రం తారద్విగుచేన సారితస్మాతః ।
వింశతి మెనాతికయకృత్ ధౌత్తై రేకా శీతికోచ్ఛదః ॥

17

17. టీక :— 10 పాట్లు అభ్రసత్యము, 1 పాలు రాగి కలిపి దానిని రసముకు జారణజీసి రసద్విగుణమగు వెండిలో ఆ రసమును సారణచేయవలెను. దానిని 20 సార్ధుధ్వనముచేసినచో (కొలివిలో బెట్టి కావ, టంకణాది శోధన ద్రవ్యములను వాపనము జీయుచూ యూదినచో) తయారైన ద్రవ్యము 80 రెట్లు వేధజీయును.

అ నీతి వేద విధి (ప్రకారాంతరం)

శ్లో ॥ దశ గగనోరగయుక్తో హామ్మిద్విగుచేన చారయైత్సాతం ।
వింశతిమేనతు గరుడంతార్చావశితికెవిధం ॥

18

18. టీక :— 10 భాగములు అభ్రసత్యము, 1 భాగముసీసము, కలిపి రసముకు జారణజీసి దానికి ద్విగుణమగు బంగారమందు దానిని సారణజీసి దానికి 20వ వంతు మాత్రిక సత్యమును జారణజీసి తయారుజీసిన ద్రవ్యము. వెండి, రాగి, వీటిని 80 రెట్లు వేధజీయును.

అ నీ తి వే ద నిధి (పకారాంతరము)

ఓ|| అసుచారదివ్యు రజతాష్టీనాం థాగాన్ యుగ పంచషట్టీస వు ||
ఎంకీత్వ సమత విధ్యతి కైఫ్యిషష్టేణ ||

19

19. టీక :— రాగి, ఇత్తడి, సత్తు, వెండి ఏటిని అట్టి అనగా
16 లోతుల్యభాగములుగా గ్రహించి వాటిని తిరుగా క్రమముగా
2, 5, 6, 7 సంఖ్యలతో గుణింపగా వచ్చేడి సంఖ్యలతో తుల్యములను
భాగములనుగా గ్రహించ వలెను. అనగా రాగి మొదలగు నాల్గింటిని
క్రమముగా శిథి, 80, 96, 112 భాగములుగా గ్రహించవలెను అని
భావము. సిదప వాటిని మొత్తము చేసి కరిగించి (రసమునకు జారణ
చేయవలెను.) అట్లు చేసిన ఆ దవ్యము పైకీకమున జెప్పిన వెండి,
రాగి, అనువానిని వేధించును. వేధ ఉయిన సిదప మాసం గోజులు
భూమిలో పాతిపెట్టవలెను. (వేధికొట్టాటనము కొరకు)

ర జ త ని ద్వ ా న వు

ఓ|| సమకుటీలాంబుజ చీచైవాపయ్యేత్త్రిపువేష్టితం కనకం :

సూతంచౌదశ కుటీలాజ్జపేధాత్ పంచమ వేధేన భవతికశి ||

20

20. టీక :— తగరము, రాగి, ఏటిని సమ భాగములుగా
జారణ జేయబడిన రసమందు తగరములో గూడిన కనకము అనగా
వెండి (ఇచట కనకమనగా ప్రకరణానుసారముగా వెండిని గ్రహింప
వలెను.) ఏటిని వాపనముజేసి సిద్ధము చేయబడిన దవ్యము,
2, 10 భాగములుగానున్న తగరము, రాగి అను వాటిని అనగా
2 భా. తగరము, 10 భా. రాగి ఏటిని కలిపి కరిగించి దానియందు
వేధచేయవలెను. ఇట్లు 5 సార్లు వేధచేయగా అది వెండియగును.

వేదవిధి

శ్లో || అంతా శైవసది ॥ १० విషణుః సత్ సమతాం పొరసమాప్తి ।

ప్రాచ్య మేనలు విష్ణుతిరసీత్రః ప్రతిసారచాయు త్త ॥

21

21. టీక :- ఆకాశమనగా అభ్రకము దానితో దోషము లేని అనగా అభ్రకజ్ఞాము కాలేదసెడి దోషములేని పాదరసమునండు కృష్ణచపలము, వెండి అను వాటిని సమముగా కరిగించి సారణా చేయవలెను. ఇట్లు 16 సార్లు చేసిన పిదప ప్రతిసారణా చేయవలెను. అట్టు రసము వేధించును. సారణా యనగా భూమిలో పాతిన మూసలో సారణా త్తైలముతో గూడిన రసమందు ధాతువులను కరిగించిపోయట. ప్రతి సారణా యనగా రసమును, ధాతువును వేసువేసుగా కరిగించి కలుపుట.

స్వరవిధి

శ్లో || పాటలిజకరివరకమై : కరచైతం శోధయే త్రిశిఖించారాన్ ।

శాశిలేభాత మవలేపాత్ ప్రవరంచంపీకరంభవతి ॥

22

22. టీక :- మొక్కాపు తూరము, సీసము, రాగి, వీటితో బంగారును తి సార్లు శోధసజేయవలెను. పిదప వెండితో గూడిన దానికి అనగా ప్రసకరణానుసారముగా రాగికి వేచము చేసినచో బంగారమగును. ఇచట మై ప్రసకారము శుద్ధిచేసిన బంగారును రసమందు జారణచేసి అట్టిదానితో వేధచేయవలెనని గ్రహించవలెను.

తారణోదనవిధి

శ్లో || ధునసత్యనాగవంగై : బహుశః పరిశోధయేత్తు తారవరం ।

దశబల ద్రుంబంథిరతః పుక్కముత్తాస్నేహయు తేచ్చ ॥

23

23. టీక :- అభ్రకసత్యము, సీసము, తగరము, వీనితో పలుమార్లు వెండిన శుద్ధిచేయవలెను. అట్టివాడు యోవన దళపలుమార్లు వెండిన శుద్ధిచేయవలెను. అట్టివాడు యోవన దళ

యందలి శరీరమును పూజించుటయందు నక్కడుగా యుండవలెను.
 (శాట్కాగమోక్త శక్తి పూజాతత్త్వరుడుగా నుండపలెనని భావము)
 శుక్లముని యినెడి సిద్ధమతము ననుసరించి త్రైలయోగములచేగుండు
 వెండిని కోధించవలెను. ఇచట శోధించుట యుండగా వాపసవు
 చేయుచూ సాధించుట.

తారశోదన నుండి (ప్రకారాంతరము)

శ్లో॥ శిఖ్మగైరిక దరిత కాసీ సరహితాభ్రస్వర్జసింఘు కర్పరవిః ।

యుగపద్ధివధాథ ప్రతేవాలేషః చతుష్పాపి మృదుమానైః ॥

24

24. టీక :— మైలతుష్ఠము, గైరికము, అర్ధభాగము అన్న భేది,
 వీనిశ్లో రహితముచేయబడిన అభ్రకసత్యము అనగా భస్మముచేయబడిన
 అభ్రసత్యము సర్జుక్కారము, సైంధవ లవణము, కఫరి, కాసీసము,
 వీటి కల్పమును బ్రేవ వంతు ప్రమాణములో ప్రత లేపమునైనా చేయ
 వలెను. సిద్ధతారమగును. ఇచట ప్రతమనగా పూర్వ శ్లోకాను
 బంధమునుబట్టి తార ప్రతమును గ్రహించవలెను. వై జెపిన ప్రమా
 ణమును యొకేసారిగాని, లేక రెండుసార్లుగాని ఉపయోగించవలెను.
 ఇట్లు సిద్ధతారమగువరకు చేయవలెనని మృదుమానైః అనెడి బహు
 వచనము సూచించుచున్నది.

తారశోదనకు యోగపంచకము

శ్లో॥ గసిరకసితు, రరితురచత, గలగసితుకపూర్వకం క్రమశః ।

దలతరదల, కరగదరపి, యోగేన తుష్టదైత్క కం ॥

25

25. టీక :— వెండిని శుద్ధిచేయుటకు అనగా వేధయోగ్యముగా
 జీయుటకు 5 యోగములను జెప్పుచున్నాడు. ఇందు ఆరేసిఅష్టరముల
 కొక వర్గ ముగా విభజించి పూర్వార్థములో కి వర్గములను, ఉత్త

రాద్రములో రెండువ్వర్గములను జెప్పినాడు. ‘గసిరకసితు’ అనువది ఇక వ్వర్గము. ఇందొక్కాక అత్యరము ఒకొక్క ప్రప్రమానుస్థాచించును. ఉ. గ. అసగా గంధకము. సి, షైంధవలపణము. ఇట్లీ ఇతరప్రప్రమాలను గ్రహించవలెను. ఇది గురుముఖైక వేద్యము.

పై యోగముల తో తారళోధనక్రమము

తార ర్పు శోధనము

శ్లో॥ ఏకచ్ఛికే సచంద్రం చతుష్పట్టంచూష్ట సత్కవి పోవుం ।

స్విచ్ఛా క్రమవృధ్ఘాత్వాతావత్యస్తా రసుయుతంస్వాత్తే ॥

26

26. టీక :— పైవర్గములైదింటిలో యే రెండింటిలో నైవ్ వెండినిగాని, రవిసోమమును (రాగి, వెండికలసిన ధాతువును) గాను శోధించవలెను. రవిసోమము 7 ప్రకారములుగానున్నది. యొట్లున : - 4-6; 5-8, ఈ ప్రకారముగా అసగా 4 పాట్లురాగి, 6 పాట్లు వెండి, లేక 5 పాట్లురాగి, 8 పాట్లు వెండి యొ ప్రకారముగా కలుపవలెను. ఇందు ప్రథమ యోగములో 2 భాగములు వెండి అధికముగా నున్నది. ద్వితీయ యోగములో 3 భాగములు వెండి అధికముగా నున్నది. ఇట్లు ఏకోత్తర భాగవృధిగా వెండిని కలుపుచూ 7 భాగములు వెండి అధికముండువరకు కలుపవచ్చును. అట్లు చేసిన 7 ప్రకారములగు రవిసోమములు తయారగును. ఇందు ఇష్టము వచ్చిన యోగముననుసరించి రవి సోమమునుజేసి దానిని పైజెప్పిన యోగపంచకమండలి యే రెండువ్వర్గములతోనైవ్ శోధన జేయవలెను.

బోరణి బిందుము

శ్లో॥ శాఖమితిలాంజనమూలక కాంతాద్రుమవర్త శశాంక నిశాద్రిః ।

రసమానురూపగ్రివక పునరుగ్మతుశంఖ సుమాద్యై ॥

27

చతుష్పటి ప్రయంరి చరణ సంగ్రహంశుసుంకంశంభై రన్యతమ్ ।

శ్రుఫుస్తుంయుతై రాంచంమేశవైష్ణవింశం రసాష్ట్రమాంశేన ॥ 28

27. టీక — షైంధవలపణము, మణిశిల, చుర్మారాయి, ములుంగి, ప్రేఖిణము, కొడిశచేటు, గంధకము, కర్మారము,

ననపు, తైల నిర్వాసము, కఫరి, శులతుద్ద, పున = పునర్జ్ఞవ = గతిజేసు, చంగల్యకోష్టు, ఆగ్నము, శంఖము మొదలగునవి తూర్పుద్వాములు 28. (కియూరి = జ్ఞానము, చరణ = వేష (అనగా జ్ఞానవల్లియొక్క వేష = గంజాయి వేరు) దీనిసాహచర్యముచే చతుషప్తి అనగా 64 దివ్యమధుల మూలములు ఇచట చరణ పదము లక్షణమూర్ఖీప యుక్తమగు సర్వాంగములకు వర్తించును. గాన చతుషప్తి దివ్యమధులు - గంజాయి ఏటిని యథాలాభముగా సంగ్రహించవలెనని తంత్రవ్యాము టంక = వెలియారము (తూర్పు) చతుషప్తంకం అనగా సద్గురు - యవతూర - టంకణతూరములనెడి మూడు తూరములతో గూడిన శంఖములు (సున్నము) చతుషప్తంకమనబడును. యూ జెప్పిన వస్తువులలో తయారు చేయబడిన బిడము మిక్కిలి క్రేష్టమెనది. ఈ బిడమును రసమునకు 8వ వంతు పెట్టి జారణ సంస్కారమును జేయవలెను.

జూరణ బిడము (ప్రకారాంతరము)

29. ఇతపుటిత జలదచూడ్దఁ రచిరస చరిపీత సత్యసలిల కరం :

ఉడునాగభస్కృగఢత నొబలకతపీత గంధ టంకణ బిడం ||

29

29. టీక - నూరు పుటములు పెట్టిన అభ్రకమును జిల్లీడు రసముతో శతభావనలు జేసి దానియందు సత్యములను ద్రవింపజేయు డావరడండి మొదలగువాటి తూరములను గలిపి అందు 27 సాధ్య నాగభస్కృమును కలిపి నడియగట్టిన గోమూత్రమును జేర్చి ఆద్రన మందు గంధకము వెలియారము అను వాటిని నూచుసాధ్య భావసచేసినదో బిడమగును.

ద్రావణ - జూరణ - రంజన క్రియలు

30. లవణ ఊరోపర సై : మూత్రైర్ఘస్కృభిసురక్త పరెక్ప !

ద్రావణ జూరణ రంజనమేళిం కురు వాంసపొకేన ||

30

30. టీక - ఉప్పులు, త్వారములు, ఉండరసములు, వీటిలో ద్రాష్టవక్రియను, మూర్ఖములు, భస్మములు, వీటిలో జారణ క్రియను రక్తవర్దములో రంజన క్రియను హంస పాక యంత్ర సహాయముగా చేయవలెను.

సర్వదా తు జ్ఞారణ బిడ్డ ముచు

శ్లో॥ నవసారం గంధకం చ శిగ్రుతో యేవ భావమైంటే ॥

తలో జంబీరతో యేన జారణం సర్వదాతు ఘు ॥

31

॥ ఇతి ఖిద పర్ణః ॥

31. టీక - నవసారము, గంధకము, వీటిని ముండుగా ములగ చెక్కి రసంతోను, పిదప నిమ్మ రసముతోను శత భావన చేసి తయారుచేసిన బిడము సర్వదాతువులను జారణ చేయను.

ఇస్తు ఖిద నగ్నము ముగిసెను.

రస శోధన ముచు

శ్లో॥ గుడకోద్రవటంక సర్వ గ్రుహంధూ హృంత్రాంరసాణ సం కుద్దః ।

శుభ తిథి నత్క్రషముహూర్తమే తోత్రంయిష్టుంపోదేమైతురసం ॥

32

32. టీక :- బెల్లము, ఆరికెలు, నెలియారము, ఆవాలు, కరిధూపము, గౌరేబాచ్చు. పులికడుగు వీటిలో పాదరసమును శుభ శ్రీధ్వాములనుజూచి మంచికాలమందు శుభ్రిచేయవలెను. పిదప చారణ సంస్కారముతో బృంహణ చేయవలెను.

చారణ విది

శ్లో॥ యవచిగి కార్పుదుగ్గంత్రిపుటపూప్తు వరతి రసః క్షిపం ।

సురిచపిపుసురిసింధు ఖన్ము సహింపి సాంశేషిన ॥

33

33. టీక :- పిచ్చి కుసుమవంటి ఆకృతిగల బుషధి (యవ చెంచిక), జిస్తేడుపాలు వీనితో మర్గింపబడిన పాదరసము మూడుపుటు

ములు వేయబడిన (అభ్రకములనుమాటు అధ్యాంశము) దొర్కెంటికి నుగా తినును. గౌని ప్రాంథముమున పాదరసముసును కొరియోయాడు, కొండ మంచ, ఆవాలు, సైంధవలవణము, సదాషి, అరసాళము (పురీకములు) వీసాణ్టో భాగుగా మర్దనసంస్కారము జరిగియుండవలెను.

చౌరణావిధి (వ్యుతీయః ప్రకారం)

ట్లో॥ హిలసైచికోష్ట కంటక క్రోబీరి బదరసింధు సహితమా ।

స్తాపకపేన హిగోళక మాషాలర్ఘితమ వంగాభ్రాంతిక్ ॥

34. టీక :— చిలుకతోటకూర, ఉష్టోకంటకము, సేలటుసిరి, కేసు, సైంధవలవణము, వీటితో కూడుకున్న గంధకము, వంగాభ్రము మొదలగువానితో చేతిణో మర్దనచేసినచో గోళకమగును. పాదరసము గోళకమగునని భావము. వంగాభ్రకమగా తగరము, అభ్రకముకలిపి పుటములుబెట్టి తయారుచేయబడిన ద్రవ్యము.

చౌరణావిధి (తృతీయః ప్రకారం)

ట్లో॥ పిలుకది కాస్యై వ్రైతకళిగ్రుశి ధూచంకజ తూర్పై రాయి ।

పశుకటు కాంబిక సహితాభ్రామ్యై వేషితోరసశ్చరతి ॥

35. టీక :— కొండగోగు, అరటి, ఆస్య = ఆస్యఫల = ఉమ్మైత్తి, గవ్యలు, ములగ, సదాష, వీటిని కాల్పిచుచేసిన తూరములు, చణక తూరము (అనగా శనగపులుసు) వీటితోగాని; సైంధవలవణము మొదలగు ఉప్పులు, మిరియాలు, పులికడుగు, శనగ పులుసు వీటితోగాని మర్దనచేయబడిన రసము అభ్రకగ్రాసామలను తినును.

చౌరణావిధి (చతుర్థప్రకారం)

ట్లో॥ అలాబు కా క్రోలూక్తితుంబురు ముశలీ పునర్నూవాన్యతమ్యై ।

చణకామ్యైన చచారయ తద్వాత్త ఖపిండతాంయాతి ॥

36. టీక :- చేయుసార, చేదుపొల్లు, తుంబుమును స్వతంత్రికా ముము నేలాలూడిగడ్డ, గలిజెఱు, వీటిలో యొకదానిని గ్రహించి శసన పుయసుతో కలిపి రసమునుమద్దించినచో గ్రాసమును తెచును, అఖ్యక ముతో కలిపి గోళమగును.

చౌరణి విధి (పంచమ ప్రకారం)

37. టీక || వంగాఖ్య కాముసేత సస్మాపన రక జుల్మపొరదేన సమం !
కుర్చ్చాదేష్టత్ స్వేదం పిండిథవతి సచాత్ర సంచేషణ ||

37. టీక :- వంగాఖ్యకము, పుల్లిపుబ్బలి, రాజువుర్కము, రాగి, పాదరసము, వీటిని సమభాగములుగా గ్రహించి బ్రాహ్మణుంతమున స్వేదముచేసినచో తప్పక గోళమగును.

చౌరణి విధి (షష్ఠ ప్రకారం)

38. టీక || సూతఘన వంగతుల్యం రంభాబీజం చరేచ్చవంగాఖ్యం !
వంగ నిమేచిత కాంజిక పీతోప రసాది కంచరతి ||

38. టీక - పాదరసము - అఖ్యకము - తగరము - వీటిని సమంగా గ్రహించి అరటి రసముతో పలుమాణ్ణు పుటము లిడిన ఆది వంగాఖ్యమగును. దానిని పాదరసము తెచును. మరియు పులి కడుగులో తగరమును పలుమాణ్ణు కరిగిపోసిన పిదప ఆ పులికడుగులో పలుమాణ్ణు భావన చేయబడిన ఉపరసాదులను రసము తెచును.

సముఖి చౌరణి విధి

39. టీక || పశుధుక తాగముభీ నాచార దేమీత్ భీచరాంగ ఘూమిత్తొ ||
పశుధుక్కి పత్ర్యప్రియం సిద్ధిం స్వ్యాహేవ కర్తృవై ||

39. టీక :- బంగారము, వెండి, అనువాటిని ప్రఫుమమున అన్న భేది, బోళము, పటిక, వీటితో కలిపి రసమందు ముఖముగా

గ్రసింపజేసి వేతనాఘములో బీజముగా తయారు జేయుము. చేయతగిన రస నాధనములో తప్పక సిద్ధికలుగును.

నయూ మనవర్గము

39. దద్యాదాఖు భేకపుంఛై : తత్కుం చక్రోరగాణి మీనాప్రాయః ।
హరపారావత కోకిలకంత శిథితి త్రిరె నియామయతి ॥

40. టీక :— రససాధకుడు రసమునకు; యెలుక, కప్ప, వెంపలి చెట్టు, గ్రంథితగరము, సర్పా, త్తుదుమత్యములు, మొసలిభేదము, పావురము, కోకిల, మంగచెట్టు, నెమలి, తీతుకపిట్ట అనెడి వస్తువులతో నియమనమును జేయుచున్నాడు.

క్రోము తొ విధి

41. వ్యాపారాయ సకమలం పిష్టాలుం గేసితో మాసమేకం ।
సహాదేవి వరకామినీ వికటవిషోపవై : క్రామయతిరసం ॥

41. టీక :— పాదరసము, ఉక్కు, రాగి, వీటిని మాదీఫల రస ముతో మాసం రోజులుమద్దించి సహాదేవి, త్రిఫలములు, ప్రేంఖుణము, సోమలత, శంఖపామాణము వీటితో సంస్కరించినయైడల రసము క్రమించును.

హో మూ క్ర్ల ప్లి

42. ఆయన సస్యకథాతుం త్రిగుటేన తురంజయేత్తారవరం ।
తుత్తాదీసాం పునరపి తారం జాంబునదంభవతి ॥

42. టీక :— ఉక్కు, మైలతుత్తము వీటిని వెండికి మూడు రేణుగా గ్రహించి వెండియందు వాపనజేసి రంజింప జేయవలెను. పిదప తుత్తము మొదలగు వాగ్నితో రంజన చేసినయైడల వెండి బంగారుగా మానును.

జో టీ వి ధి

త్వీ॥ తడ్వరామ్యుత లాహాదూతీ కంకుష్ట శేష్టుపుర్వాతు ।
దీపస్నాన్నో బంగారు ఇతిచక లేహాద్భుపుర్విత్తం ॥

43. టీక :— వైజ్ఞానిక ఉక్కుమొదలగు పస్తువర్గము, లక్కు, నేపాల్సులు, కంకుష్టము, పీటికల్గ్రములో కవచము చేయబడిన వారు రసమును దీపముపైని పలుమార్పు స్వేదనముచేసి దానిని వెండి ఉక్కు లకు లేపము చేసినచో జోడీచేయుటకు తగుబంగారమగును.

జో టీ సంస్కృతము

శ్లో॥ గోన రత్నిలజధస్వీతమై కంరద్దార్మివణం విషవియు క్త మౌత. క్రైర్వుడ:
రక్తకంటాయ విపాచిత స్వర్ణం స్వాయిదేవతు తారస్వి ॥
లేపిత రజత దచాధం అసంఖ్యీయార్థ కృత్యస్వి ॥

44. టీక :— చండికాతృణము, గంధతృణము, నువ్వుకంప, పీక్క త్వారములలో యొకటి శ్రేష్ఠమైన ద్రావణ త్వారమగును. దీనిటో విషములేని ద్రావణ గణోషధులుచేరిన యడల శ్రేష్ఠమైన ద్రావణ వర్గమగును. ఇట్టి ద్రావణ వర్గమును, రక్తగణమునుకలిపి కపోషము కొచి దానియందు పాకముజేయబడిన జోడీబంగారముగా జేయబడిన వెండిరేకు బంగారుగా మారును. నానాప్రకారములగు హోమరచనా విధానములలో యూ వెండిరేకునకు రసభస్వను లేపముచేసి జోడీ చేయుట యొకవిధముగా గ్రహింపవలెను. అనగా ఇట్లనేక ప్రకారములు గలవని భావము.

ర స ని ధి సా ధ న ము

శ్లో॥ వంగాఘ్రంయోనిసము వాహాత మురగేంద్రం వాహాయై తీర్మిగుణం ।
దస్యేని కసకతారై రసనిధికేక పంచమార్థిన ॥

45

45 టీక :— ఉక్కును సమభాగ సీసమందు వాపనజేసి దానిని దాని మూడవనంతు వంగాఘ్రమందు వాపనజేయవలెను. అయ్యిని తద్వ్యాని పదవాచ్యుమగును. అట్టి యోని - బంగారము - వెండి అనువాటి పదవపాలుచే పాదరసము సిద్ధించును.

తా రా కృ షీ వి ధి

శ్లో॥ రసఫునతాలక పజ్ఞార్గుర సైర్యపాచితం బహుశః ।
అశ్విత్ జూరైలైపాత్ రవిరిందుత్వం ప్రయాపి ॥

46

46. టీక - : పాదరసము, అఖిసత్వము, తాలకము, అనువాటిని ఉసిరిగ రసము, జెముడు, జిల్లేడు పీటిపాలు, వీటియండు పలు మార్గు పాకముజేసి అందు రావిపట్ట ఛూరమునుజేర్ను) ఆకల్పముతో రాగి రేకులకు లేపముచేసి పాకము చేసిన యడల తారదళ మగును.

తా ర హే మ - రం జి న ము

శ్లో॥ గోపీ సితబీజ పూరక పక్కం బహుశః పరిభావయేన్ని దిగ్దికాయాః ।
శిలయావాపిత కనకం దశేందు వాపాచ్చతో యోగః ॥

47

47. టీక:- సురాప్రదేశమందు పుట్టిన తెల్లగోపీచందనమును పలుమార్గు మాదీఘలరసమందు పక్కముజేసి వాకుడురసముతో భావనలు జేయవలెను. అట్టేమణిశిలనుగూడ వేరుగా తయారుచేయవలెను. వీటిలో మణిశిలను వన్నెతక్కువ బంగారమందు పదిరేణ్ణున్న; గోపీచందనమును వన్నెతక్కువవెండి యందు నూరురేణ్ణును వాపముచేసినచో హేమరంజనము-తారరంజనము - జకుగును. అనగావన్నె పెనుగునని భావము.

అభ్రక - అయస్కాంత - సత్యపాతనం

శ్లో॥ జలదాత్తు బద్ధపటలాత్పతతి లథుబద్ధ శోభనంపిండం ।
కాంతాదపీ పతతి మృదుభాగాశ్రుత పితమాత్రేతా ॥

48

48 . టీక:- బలమైనరేకులు గల అఖికముగాని- కాంతముగాని అజశ్రూగ (బద్ధి) కమాయముతో పలుమార్గుభావనచేసి కొలినిలో యూచినచో సత్యమును విడుచును.

రసాయన క్రామణాది సావరాన్య విధులు

46: వంగఫుజంగ ముఖా కాల్యం నిబద్ధసర్వతో నశతచీయ ఆశి ।

కృష్ణాదిరోగ మాహారూపామైల్యరశద్ బాధమపి ॥

అద్యాదంబుదబద్ధం గుంజాసర్వ పమాత్రం కంటుకశలం కర్మారపత్వప్రతి ॥

పయసా కటుకంఘుష్టోవస్యందాయై రసస్య సంక్రమణం ॥

తాలమలాయస్క్రంతానాం మలపథేచ రాచాం తదేవఫలం ।

గోమూత్రసింధుయుక్తం కర్మక్రటీరసం పిపేద జీర్ణేతు ॥

కపోతకాకమాచీ కుశతమపి పరిహారస్వయత్నేన ।

షైత్రీకృత్యాదేహం సురతరు కంగూపల శక్తిత్తై రావ్ ॥

ఫలముపయుక్త జీవతి వర్ష శతానాం సమూహమపి ॥

49. టీక:- తగరము— సీసము— అనువాటితో బద్ధమగురసమును తినరాచు. తీంటై కుష్టమొదలగు రోగములు వచ్చును. మూసాదులకో చేయబడినఅశోధితరసభస్యగూడ రోగజనకమగును. (50) అభ్రకముతో బద్ధమగురసమును సేవించవలెను. రసమునకు మనమిచ్చిన శక్తిభేదమునుబ్రటి గుంజాపమాణము చో॥ గాని ఆవగింజప్రమాణము చో॥ గాని సేవించవలెను. చేదు పొట్లకాయ ముక్క, పచ్చకర్మారము, తమలపాకులతో గూడ సేవించవలెను. నీటితో చేదు పొట్లకాయను అరగదీసి ఆ గంధమును నస్యము చేయవలెను. అట్టు చేసిన తెనిన రసము శరీరమందు చక్కగా సంక్రమించును. (51) ఇట్టు తాళక పతంగము — కాంత మండూరములు — రస పతంగము మొదలగునవి- ఏటిని సేవించునపుడుగూడ క్రామణ క్రియను అవసరమును బట్టి చేయవచ్చును. తినినరసము జీవుమకానపుడు గూడ్లు ఆగాకార దుంపరసమును గోమూత్రము- సైంధవ లవణములతో క్రాగ వలెను. (52) పావురము, కాచికూర, ఉలవలు, ఏటిని రససేవనకాల

ములో మెంతమూత్రమూసేవింపరాదు. మరియు, దేవదారు, కొర్లు కలకండ, సదాప, నీలకులు. దోసపండు మెనదలగు వాళైని రన సేవనకు మూండుగా సేవించవలెను. ఇట్లు సేవించుటకు శ్నేహీకరణమందును. కింది అట్లుచేసినచో అనేక పండల సంపత్తురములు కీంపగలడు.

వేదానంతరకర్తవ్యము

శ్లో॥ ఇదమిత్ర పరంగుహ్యం కృతాదిపేదార్థ భూమిఖానిఖాతం ।

మా సంస్థావయనిద్దం తాడనదహనంచ కర్తవ్యం ॥

54

54. టీక:- ఇచట యొక రహస్యముగలదు. యెద్దియనః:- వేధచేయబడిన వస్తువును మాసం రోజులు భూమిలో. పార్శీవెట్టి పిదప తాడన- దహనాదికృత్యములను జేయవలెను.

రసవిద్యైరక్తం విధి

శ్లో॥ కర్తవ్యా మైత్రీకరచాదిముదితాపేత్తా సర్వసంప్రేషు ।

ఉప్సిష్టాది వరణాబలి రపిదేయః ప్రయత్నేన ॥

55

55. టీక:- సర్వప్రాణాలయందు స్నేహమును, సంశోషమును చేయతగును. గాని రసవిద్యను మాత్రము తలహాగాణో (శిరో వేష్టసముణో) శిరస్సును రక్తించు చందంబున రక్తించుమండనలెను. యత్నపూర్వకముగా పూజలనుగూడ చేయచుండవలెను.

గ్రంథపారంపర్యము

శ్లో॥ దారిద్రాల్యిరవమగ్నం సత్యాదృష్టోద్యపంచ వింశతిమం ।

కరుణాపేతి మతిమూర్ఖు కనకకరం నాగులూడయై కథితం ॥

56

తృత్యాకుపాత్రమసుజందాతవ్రా మిహోరినె స్వదేహమపి ।

మాత్రుంయాత్రాతిబద్ధంసు గోపద్మే త్వరిత కామస్మి ॥

57

56. టీక:- దరిగు సముద్రములో మునిగియున్నట్టిన్ని తసకు ఇష్టుకోటిలో 50 వ పురుషుడను నాగబుద్ధి యునువానినిజూచి దయూర్జు హృదయుడను నాగాష్టునుడు ఈహోమ విద్యను జెప్పేను. (57) గుమభ్రుక్తి మొవలగుగుణములు లేని నీచపాత్రును పదలి సత్ప్రేత్రయందు తన దేహమునైనను యియ్యేదగునుగదా! గాన మాతృకలు (అకారాది క్షూరాంత వర్ణములు) తో నిర్విపంబడిన యారసవిష్య మెల్లపుడు రక్తుంచుకోతగినది కదా! అనగా తొందరపడి పాత్రో పాత్ర భూనములేనిదే యాయరాదు. ఈవిషయమునే ‘సంవిదాదేయం’ అని శ్రీశ్రీగుణ జెప్పాచున్నది.

సిమ్ముట శ్రీశైల పర్వతమందలి యత్నీణీ సాధనాములను జెప్పాచున్నాడు :-

కథో షోద్ధూ తము

శ్రీ శ్రీశైలపర్వతస్థాసౌసిద్ధో నాగారునో మహాన్ ।
సర్వ సత్కార్యోచనకారీచ సర్వభోగగుచాన్యితః ॥

59

ప్రార్థితోదరశే శిఖ్మం యస్మియస్య హియాదృశః ।
రుష్ట్యోత్సాగంచ ధోగంచ సాధకశ్య ప్రసాదతః ॥

60

సర్వసత్కా మహాబోధి శ్యారచేన సంధ్య వద ।
శేషాం పుర్ణీ ప్రథాసః రఘ్యామః ప్రథాకరః ॥

60

ప్రార్థితోజుతుప్రథః భూతాంసంమూలపురుతః సీతః ।
ప్రాప్తుశే రసకరాత్రిభి పిచ్ఛాదాసం ద దస్యమై ॥

61

(58) టీక:- శ్రీశైలపర్వతమందు సర్వప్రాణులకు హితమును గోరునట్టిన్ని, సమాప్త భోగ గుణములతో గూడుకొనినట్టిన్ని నాగాష్టునుడను సింధుటోకడు గలడు. (59) అతను తనకుగల రస

సిద్ధి ప్రభావముచే యొవరేది కోరిసన్నా వారివారి కోరైల దీర్ఘ
చుండెడివాడు. (60) ఆయసకు సర్వసత్య మహాబోధి, తూర్పేనుడు,
రత్నపోషుడు, ప్రభాకరుడు మొదలగు శిష్యులు గలు. అందు
రత్నపోషుడు ముఖ్యుడుగా నుండెను. (61) యొక నా డాయన
గుమనగు నాగాభ్జని యొదుట చేతులు జోడించి ప్రసన్నుడై తనకు
రసవిద్యాదానము జేయమని ప్రార్థించెను.

మూర్ఖా॥ సాగార్జున ఉవాచ ॥

సాధు సాధు మహాప్రాజ్ఞతుష్టోహం భక్తిత స్తవ ।
కథయామిన సుదేహాయ తత్పుష్టం త్వయానథు ॥

62

వరీపలిత నాశంచ తథా కాలశ్య వంచనం ।
యథా లోహా తథా దేహాక్రమజేసాత్ర సంశయః ॥

63

సహస్రాంయుష లక్షంచ కోటిపేట్ భపేద్రసః ।
తదపంసం ప్రవాయామి సాధనంచ యథావిధి ॥

64

సత్కాణాం బోధనాభాయ సాధితావట యటిణి ।
మయాద్వానః వర్షాచిథు కః కేశామహాన్ ఖలు ॥

65

తత్కాలేదృష్ట దివ్యానాం దివ్య వాచామయాత్మతా ।
అదృష్టం ప్రార్థితాదేవి దృక్యత్వం భవసాంప్రతం ॥

66

62. టీక :— పిమ్మటు నాగాభ్జుడు జెప్పాచున్నాడు. మంచిది!
మంచిది! మహాప్రాజ్ఞుడవగు ఓ రత్నఫూషుడా! నీ భక్తికి సంత
సించితిని. నీవడిగినదానిని చెప్పేద. (63) పాదరసము ముదిమిని
బోగ్గాట్టును, కాలమును వంచించును అనగా చిరాయమ్యము
నిచ్చును. లోహమును వేధించు చందంబున దేహమును గూడ
వేధించును. (64) సహస వేధి, అయుత్వేధి, లక్షవేధి, కోటి
వేధికూడ యసును. దాని సాధనమును యథావిధిగా జెప్పేద.

(65) ప్రాణల భోధ (జ్యోతిషము) కొరకు వటయత్తీణి యినెడి దేవతను గ్రసథములో సాధించితిని. ఆ సాధన క్రియలో 12 సంవత్సరములు కాలమువరకు గొప్ప క్లైశము ననుభవించితిని. (66) ఆ క్లైశముభవ కాలములో అనేక దివ్యములు గోచరించుచుండెదిని. వానిలగా ద్యుకటగు వటయత్తీణి దివ్యవాక్యాచే నావు విసవచ్చెను గానీ కంటబడలేదు. అస్తుడా దేవిని దృగ్గోచరమగుసట్లు ప్రార్థించితిని.

మూ॥ వటయత్తీణ్యవాచ ॥

సాధు సాధు మహాసిద్ధ తవభ క్యామహాత్మునః ।

యత్కుర్యాహ్వోనితా భద్రతత్పుర్వోప్రద దామ్యహం ॥

67

67. టీక :— వటయత్తీణి పలుకుచున్నది మంచిది! మంచిది! ఓ మహాసిద్ధుడా! నీ భక్తికి సంతసించితిని. యేషనికి నన్న పిలచితినో దానిని నీకిచ్చెదను.

మూ॥ నాగార్జున ఉథాచ ॥

తుష్టాత్ముంయదిమాం దేవిత్తిష్టా చ్యాదశ వత్సరం ।

ఇత్తుసత్యుంతు మేదచ్యాః తత్స వాచ్చాద్వృష్టిమృషాం ॥

68

68. టీక :— నాగార్జునుడు జెప్పుచున్నాడు: ఓదేపీ! నీవు నన్న గూర్చి సంతుష్టరాలవైనవో నేను 12 సంవత్సరములనుండి క్లైశము నందుచుంటినిగాన ముందుగా నీవు దర్శనమునిమ్ము పిదవ మనవి చేసుకొనెదను.

మూ॥ శ్రీవటయత్తీణ్యవాచ ॥

శత్రుం సత్యం పునస్తత్యం అపోవాచా వృథారథం ।

ఎత్తిత్తుంచిత్రానథీతే సిద్ధతత్పుర్వోప్రద దామ్యహం ॥

69

శాస్త్ర శాస్త్ర ముఖ్యములు

69. టీక :— వశయశ్చిని జెప్పుచున్నారి: ముమ్ముట్టికీ నిజిముంగా నూనూటి వ్యవహార మెట్లునున్నారి! ఓ సిద్ధుడో! నీవు దేవిపడిగినమూలు అవంతయు జెప్పేదను.

ముంగా నాగార్థున ఈ వాచు ॥

యదిత్వం చేవి తుష్టాసి మద్భుత్యాభ క్తవత్తులె ।

మర్లభంత్రిషులోకేషు రసబధా వదాధునా ॥

70

చుమ్మేన కేసాప్యు పొయ్యేన ప్రకర్తోమి మహామృతం ।

సాధనం సూతకస్యామి మృత్యు దారిత్రీ నాశనం ॥

71

గుహళిప్రసాద సహితం సమై లవనకాననం ।

కుర్చేపూం కాంచన మయం లోకానాం హితకామ్యియా ॥

72

భోజనం వత్తుతాంబూలం స్వమిత్రేభోయి రచామ్యిహం ।

ఆత్మభ్యాతిం కరిష్యామి అస్మింస్తుపృథివీతలె ।

73

తదుపాయం వరాలోపేం కథయ స్వప్రసాదతః ॥

70. టీక :— నాగార్థునుడు జెప్పుచున్నాడు: ఓ దేవీ! నీవు సంతుష్టురాలవైపేని త్రిలోక దుర్లభముగు రసబంధమును జెప్పుము. (71) మృత్యువు, దరిద్రము, వీటిని నశింపజేయునట్టి రసబంధమును యెంత కష్టమైననుజేసేవను. (72) పర్వత గుహలు, మేడలు, పర్వతములు, అడవులు మొదలగు వాటినన్నిటిని లోక హితవు కొరకు బంగారు మయములుగా జేసేద. (73) నా మిత్రులకు భోజన, వత్తు, తాంబూలాది భోగముల నిచ్చేదను. ఈ భూలోక మందు నా ప్రభావ్యతిని ప్రసరింప జేసేవను. ఓ దేవీ! రస బంధోపాయమును జెప్పుము.

24

సూర్యా॥ పశుముద్దుల్లాంపాప ॥

యుత్తిష్ఠంతిత్రాప్రధానితే సిద్ధతత్త్వప్రాప్తి ప్రదర్శాపోత్తి ।

కృతకార్యం యథాతఫలం త్రిష్టుప్రాప్తిష్ఠాప్తిష్ఠాప్తి ।

సర్వలక్షణ సంపూర్ణియము లక్షణై ట్రిష్టుప్రధాని ॥

తస్యస్పూర్ణాపలో కేన యుష్మతిష్ఠిరథిష్టిష్టి ।

మయాతస్య ప్రతం వాక్యం ప్రార్థితశ్శాఖివాచానః ॥

యుష్మతాపుర్ధాన్ యోగేన సాధయామి మహారసం ।

74. టీక : - పటయత్తుణి చెప్పాచున్నది . ఓసిధ్వం ! నీపు దేనిని కోరితే దానిని యిచ్చెదను . (75) నీ కార్యమును సాధించు వరకు నీవద్దనే యండెదను . సర్వరాజు లక్ష్మణములు గలవాడు లక్ష్మాధిక జన పోషకుడు అగువాని స్వర్ణదూల వలన నీ కార్యము సిద్ధించగలదని సేను వింటిని . అట్టి లక్ష్మణ ములు గలవాడు శాలివాహనుడు గలడు . వానిని ప్రార్థించి తిని . (76) మియముభయల సామధ్యమును బట్టి మహారస సిద్ధిని సాధించెదను .

సూర్యా॥ నాగార్జున ఉపాచ

సువర్ణ రత్నఫాండారం కుమారేణ మంచరి !

నివేదతం మాపుతాప్తానం ఆద్యోదేవి దీయకాా ॥

77. టీక : - ఓ, దేవి! నాయుక్ష స్వర్ణరత్నాది ద్రవ్యజాతి మును నాకుమాపునిగుండ సీకుసమర్పించుచుంటిని . గాన సన్ను గూర్చి ఆజ్ఞినిమ్ము .

మూర్ఖా॥ వసుభుత్తోర్వీపొప్ప ॥

యుణ్ణించిక్రొవ్వర్తల్లే సిద్ధతప్పర్చిం ప్రదాన్మాప్తి ।

కృతకార్యం యథాతథ్యం త్రిష్టవ్వంత్విత్వంపీపత్తః ।

సర్వలక్షణ సంపూర్ణోయస్తు లక్షస్తు ప్రథితః ॥

పన్యస్పర్శావలో కేన యుష్మిత్తిరథిష్టుతి ।

మయాతస్య ప్రతం వాక్యం ప్రార్థితశ్శాపివాంశానః ॥

యుష్మిత్తామర్థ్య యోగేన సాధయామి మహారసం ।

74. టీక : - వటయత్తైణి చెప్పుచుస్తుది . ఓసిధుడౌ ! నీవు దేనిని కోరితే దానిని యిచ్చేదను. (75) నీ కార్యమును సాధించు వరకు నీవద్దనే యుండెదను. సర్వరాజు లక్షణములు గలవాడు లక్ష్మాధిక జన పోషకుడు అగువాని స్వర్ందుల వలన నీ కార్యము సిద్ధించగలదని నేను వింటిని. అట్టి లక్షణములు గలవాడు శాలివాహనుడు గలడు. వానిని ప్రార్థించి తెలిసి. (76) మియాయుభయల సామర్థ్యమును బట్టి మహారస సిద్ధిని సాధించెదను.

మూర్ఖా॥ నాగార్జున ఉవాచ

సువర్జ్ఞ రత్నభాండారం కుమారేణ సుందరి ।

నిపేదితం మయాత్మానం ఆదేశించేవి దీయతాం ॥

77. టీక : - ఓ, దేవి! నాయుక్కు స్వరూపత్తాది ద్రవ్యజాతమును నాకుమార్చనిగూడ నీకుసవర్ణించుచుంటిని. గాన సన్ను గూర్చి ఆజ్ఞనిమ్ము.

వాని ష్టోవనాంధ్ర వ్యూ రస విచ్యు

సుటుషం నటుయణ్ణువ్యాపాచ

72
సాధు సాధు మహాప్రాజ్ఞ మహుందీక ప్రపాలక ॥

సాధుయామిన పండిషోయుష్టుష్టు త్యేన సాధక ।

పునరన్యైత్రువష్టుణ్ణమి మాండల్యైస యథాకృషం ॥

రసింపర సయోగేస సిద్ధంసూతం సుసాధితం ।

విధం జుల్మాయసం నాగంప్రాజ్ఞాధే కాంచనం కృతం ॥

ఉస్యపొర్చైవ్య వసిష్టేన రసకర్మావధారితం ।

శాప్తుం వాసిష్ట మాండవ్యం సురుసార్చైవ్య మయర్మాఖం ॥

తదవంసం ప్రవష్ట్యమి సాధనంచి యథావిధి ।

సహంయూః శోభనాః ప్రాజ్ఞాః నిరాలస్య దృఢప్రతః ॥

కులీనాః పాపహీనాళ్ల భర్త్రజ్ఞాశ్చ జితేంద్రియాః ।

కోషికాచక్రనాలం చ గౌమయాంగార మింధనం ॥

భమనిలోహపూత్రాచిబహుకాః కాంబికం బిడం ।

కర్మరాణి వివిధాణి నాసూ మూషాస్త దైవచ ॥

సర్వమేలాపకం కృత్యాప్తతః కర్మసమారథేత్ ।

చతుష్పుంతోరణం మూలా కుంథం వారి సమన్వితం ॥

సితచందన విప్రాగం సితవస్యైవగుంరితం ।

పంచరత్న సమంపుర్ణం దీపాకుత సమన్వితం ॥

పీతం చతుష్పుమధ్యసం స్థాపయత్వా మహామునిం ।

చందనాగరుభూత్రైశ్చ నైవేద్యర్థివిధై సథా ॥

మహాప్రాజ్ఞ ప్రకర్వాయ మహాభూజన మాచరేత్ ।

కుమారి కాస ధాఘూబ్యాంత ఆచ్ఛాంతు ప్రార్థమేన్నరః ॥

యుష్మదాశ్చ ప్రసాదేన సాధయామి మహా రసం ।

అద్భావద్రసం గ్రాంచ్యం విశుద్ధం నిర్మలం ధృఢం ॥

ద్రవ్యైరసాయసేర్మోగ్యంతతః కర్మ సమారథేత్ ।

సుషృష్టం పాత్రితం సూతం సర్వాంశోర్మిరిథుతంపతః ॥

రసకసత్వ సంపోగాం జీర్ణ మష గుప్త తరః ।

కృష్ణాధ్రకసమంసూతం ర్తోతయాంత్యతుషారచేత్ ॥

సమేన గంభకం దద్యాత్ అగ్నిసోమేన నిర్దోషేత్ ।
ఓష్టం శుల్పం సువాగం చ సమావర్తం చక్తిరథోత్ ॥

ఓష్టయంత్ర స్వయమధ్య సుజారితవ్యం ప్రయత్నం ।
సునరవ్యత్ర ప్రకర్తవ్యో యథా చరణి కాంచనం ॥

గోకర్ణి చ సమాఖ్యాతా ధ్రీతీతూ కల్పమంజరీ ।
యథాలాభం గృహితవ్యబోధించేన్న లభ్యతే ॥

యత్ దేశముతున్నాభూతలేవాధ పర్వతే ।
సమయస్తత నిర్దిష్టః ద్యై నేయం సఫలాభవేత్ ॥

తస్మాత్సమర్వప్రయత్నేన దృష్టి మంత్రేణ సప్తగ్రహోత్ ।
ఓం సమస్తమృతసంభూతే బలపీర్వ్య వివర్ధనే ॥

బలం పీర్వ్యం చ మేచెష్టా పొపాన్ మేజహించూరతః ।
ఓం యేనేదం ఖనతే బ్రిహ్మయేనేదం ఖనతే తోరిః ॥

తేనాపం ఖనయిష్యమి పంచ సాంభీన పూణినా ।
మా ఇత్పుత నిపతతే తిష్ఠతిష్ఠసురేశ్వరి ॥

సాధయిత్యాతుమేకార్యం పశ్చాత్సుంగం గమిష్యనే
అన్నేనై వతుమంత్రేణ కుర్మాణస్తాధిమంత్రితం ॥

ఇత్యాట్యారవి సంయోగాత్ చాయాచుష్టాస్తు జార తేంతే ।
దగ్ధాసామధుకాంమేన యూవద్భుస్తునగచ్ఛతి ॥

సఫలాసాభవేదేవి మృత్యుదారిద్వ్యనాశనీ ।
ఓష్టయంత్రస్వీ మధ్యత్రథం పోషధిరసకాంచనం ॥

అధవా చిడయోగీన జారయైతు విచక్షణః ।
ఓర్ధ్వం వహ్ని రథశ్యాపో మధ్యతురస సంస్థితః ॥

కాంచనం జారయైతూతే అగ్నిందత్యాముహుర్తుష్టాస్తు ।
అనేన క్రమయోగీనయూవర్తిన వతుషయం ॥

ర్ఘోషుభేజలమధ్యతుం ప్రశాశ్రా నిర్గ్రాలయతః ।
ఉన్నతమునిప్రతాయి రజనీతాకమాదికా ॥

ఓతాని సమ ఖాగాని ఆరానా శీన పేష ర్ఘేతే ।
అనేన క్రమయోగీన లయావత్సస్తదినావధి ॥

92

93

94

95

96

97

100

101

102

103

104

105

క క తు ట త ఉ ట ల స ల

పూర్వాధ్యంభః ప్రక తవ్యైదిహ్యోన్మధి బలీనచ ।
సుస్కుస్కండ నిధం సుశం చూర్చయిత్వాపిచదం ॥

106

ప్రహృతుష్టవ్యస్థై నిర్మాణంపుట చ త్వారి దాపయేత్ ।
గోప్యైక్యైతనిర్మాణంతేనై వత్సర్పంకురు

107

శేషాతికోత్త నిర్మాణంపుట చ త్వారి దాపయేత్ ।
కాష్టిక్యైరస్యరసైనై వత్సైనై వత్తా దృశం కురు ॥

108

మాపులుంగరనే నై వపుటమేకం తు దాపయేత్ ।
తత స్నిగ్ధం విజా సీయుత్త వేధం శుల్ఘస్య దాపయేత్ ॥

109

ఏవం జ్ఞాత్వా ప్రయత్నేన కురుకర్మానిచక్కని ।
వర్ణసంఖ్యాప్రమాణేన నాగం భవతి కాంచనం ॥

110

78. టీక :-- నా శాసనమును పాలించెడి ఓ మహా ప్రాజ్ఞాడ !

మంచిది ! మంచిది ! (79) మిం సత్యధర్మమునుబట్టి నీ కార్యమును
సాధించెదను. మరియు మాండవ్యక్తితమగు పంధను జెప్పేదను.
(80) రసోపరసముల యోగ విశేషములచే పాదరసమును సాధించి,
శుల్ఘాయసము సీసమః వేధింపబడిసవి. (81) మాండవ్యసకు ప్రకట
నున్న వసిశ్చుచు వైజ్ఞానిక పంధను గ్రహించెను వారిమధ్యరకు సంభాష
ణము వాసిస్త మాండవ్యము అనుశేర ప్రసిద్ధమగు రస శాస్త్రిమైనది.
దానీని సేను వింటిని. (82) దానిని సీకు చెప్పాచుంటిని. యెట్లన :--
బుట్టిమంతులు. బుట్టకము లేనివారు, దీష్కగలవారు పవిత్రులు అగున్టే
సహాయులుండవలెను. (83) మరియు వారు సత్కారముసబుట్టినవారు
ఇంద్రియనిగ్రహమగలవాగును, ధర్మజ్ఞులుగు, పాపరహితులుగు,
యుండవలెను. కొలువ్వులు, చక్రములు, గొట్టములు, పిడకలు,
బుగ్గులు, కట్టులు. (84) ఔదూకొను గొట్టములు, ఇనుప పౌత్రులు,
దొప్పులు, పులికమగు, బిడుములు, మూకుట్టు, నానావిధములగు
మూరులు (85) ఈ మొదలగు సంభారములన్నీ శీన సంపాదించి
పిదప రస కర్మ నారంభింపవలెను, సర్వోభద్ర మంటపము దాని

- మీలు పూలులు, నీటిలో నిండిన పూర్వకుంభములు ఇది ఉండవలెను.
- (86) మంటపమునకు తెల్ల చందనమును పూయవలెను. తొల్ల నత్తములో కష్టవలెను. సంచరత్తములలో అలంకరించి దీపములు అత్తతలు ఏటి నుంచవలెను. (87) మంటపమధ్య పీతమునుంచి దాని వైని మంధాన భైరవాది మునిగణము నుంచి పూజించవలెను.
- (88) పిదప సంతర్పణభోజనములు చేయవలెను. పిదప సువాసినులను మమారికలను పూజించి పరమేశ్వరాఙ్గను కోరవలెను. (89) తమ త్రష్ట ప్రకాగము రస సాధనను జేసెవను గాన ఆఙ్గను అనుగ్రహింపుచు అని ఆఙ్గనుకోరవలెను. శుద్ధమైన పాదరసమున్నపథమమున గ్రహించవలెను. (90) ఆ పాదరసము ద్రవ్యమునకు, రసాయనమునకుగూడ యోగ్యమైనదిగా యుండవలెను. అట్టిరసమును గ్రహించిన పిదప రస కర్మ నారంభింపవలెను. ఆ రసమునకు 21 పర్యాయము పాతస సంస్కరము చేసి దాని సర్వ దోషములను పోగొట్టవలెను.
- (91) పిదప కఫరిసత్యమును 8 రెట్లు ఆ రసమందు జీర్ణింపజేయవలెను. పిదప కృష్ణభక సత్యమును సమభాగముగా రసమందు జీర్ణింపజేయవలెను. (92) పిదప సమభాగముగా గంధకమునుబెట్టి పోమానల యంత్రమున జారణ చేయవలెను. పిదప ఉక్కు, రాగి, శీసము, వీటిని సమభాగములుగా కలిపి, కరగించి పైరసమునకు చారణ చేయవలెను. (93) పిదప ఉమ్మ యంత్రము (స్వేదన యంత్రము) లో జారణ చేయవలెను. పిదప స్వాణమును చారణ చేయవలెను. (94) గోకర్న కృష్ణమంజరి అను రెండు దివ్యమధులు గలవు రెండు నొరకనిచో యథాలాభముగా గ్రహించవలెను.
- (95) కొండవిందగాని, భరంభాగమందుగాని, యెచట యాంచధులు కనబడునో అచటనే ఆ యోమధి కాయలు కాచు వరకు నిరీక్షించవలెను. (96) పిదప ఆచట నుండి ఆ శీమధిని యత్నపూర్వకముగా దృశ్యమంత్రమనెడి చెప్పుబోస్త మంత్రమును ఇ పర్యాయములు జపించుచూ గ్రహించవలెను. మంత్రాంగము :-

అష్టవృత్తమందు బుట్టిస ఓ మహాపథి ! నీకు నమాస్త్రము క్రిప్త
లో బలమును, వీర్యమును పెంపొందించుదానపు. (97) గాన నాకు
బలమును, పర్మాక్రమమును పెంపొందించుము. నా పూపములపు
దూరముగా భోగ్యమైను. పండ సాంఖ్యమునెడి యే చేతిలో బహ్యమై
నిష్ఠును నిన్న త్రవ్యింట్ ఆ చేతిలో నేను నిన్న త్రవ్యమంటిని.
ఓ పురేశ్వరి ! నీవు యెగిరిపోవలదు. పతనము నొందవలదు. నిలుప
ఎడుము. (98) (99) నా పనిని సాధించి స్వద్రోహమునకు భోమ్యు. (అన
మంత్రాధికము) (100) ఈ దివ్యమధులను ఆదివారమునాడు అనగా
ప్రమ్యమించ సత్కతములో సూక్షిన ఆదివారమునాడు త్రవ్యి నీడ
సెండించి, ఇప్పక త్రైలతో భస్మకాకుండునట్లు అనగా బోగ్సు యుగునట్లు
శాల్చవలెను. (101) ఘరములలో కూడిన ఆ దివ్యమధి (అనగా
కాయలు కాయని ఓషధి పనికిరాదని భావము) మృత్యువును దరిద
మును గూడ నశింపజేయును. ఇట్లు దగ్గర్కొన ఓషధి పాదరసము
బంగారము అను లాటిని స్వేదనయంత్రములో బెట్టి (102) లేక
బిడములో గలిపి జారణ చేయవలెను. వైన నిష్ఠా, క్రింద నీను మధ్య
పాదరసముండునట్లు జీసి (ఇట్లు జీసినదే పోమానల యంత్రమన
ఒకును.) జారణ చేయవలెను. (103)- బంగారమును రసమందు
పై జెప్పిన పోమానల యంత్ర సాధనములో పశుమాణ్ణు అగ్నిని
ప్రజ్వలింపజేయున్నా 4 రోజుల వరకు జారణచేయవలెను. (104) సిదు
తీసి యంత్రమును విప్పి రసమును నిర్గులమగునట్లు వేడి నీటిలో
కపుగవలెను. సిదు ఉమ్మెల్లాకులు, అవిశాకులు, పసుపు, కౌమంచి
కూర. (105) ఏటిని నమముగా గ్రహించి పై జెప్పిన పాదరసమును
ఉప్పు పులికడుగులో 7 రోజులు నుర్దించి (106) సిదు దివ్యమధి
బలముచేత బంధింపవలెను. కోడిగ్రుస్తువతె తయారసును. దానిని

శూర్ణించి (107) మాముసు పుష్ట్య రసము^{శో} 4 పుటుమూలు తెంపు
రూలుకచ్చు రసము^{లో} 4 పుటుమూలు (108) నుల్లివావిలీరగము^{లో}
4 పుటుమూలు పుష్కరమూల కషాయము^{లో} 4 శుంఖమూలు,
(109) మాదీఫల రసము^{లో} ఒక పుటుము పెట్టివలెను. ఇంటు చేసిన
సిద్ధ రసముగును. సిదప దాని^{లో} రాగిసి వేధించవలెను. (110) ఈ
క్రమమును గుర్తించి రసకర్మను జీయము. యొనుబడిరెట్ల సీసమును
యొ సిద్ధ రసము వేధించును. అనగా బంగారముగా జీయును.

కర్తరీ రసబంధము

- శో^{లో} ॥ అధాతస్సంప్రవయ్యామి కర్తరీరసబంధనం ।
ఉపరత్యాని సంగృహయ్య భూమిశై లలతోద్భవు ॥ 111
- రసకాదిషు సంయుక్త కర్తరీ రసబంధనం ।
ప్రతాని సమభాగాని కపిముశ్రేణ భావయేత్ ॥ 112
- ఛోమద్యాదశ భాగాశ్రమద్యాగ్మాశ్రపలస్య చ ।
చతుఃసృష్టి రసేంద్రస్వయికృత్య విమర్శయేత్ ॥ 113
- గోస్త సాకారమూషాయాం అంద్రయిత్వా పుట్టేదుఘః ।
తత్స్వయ్ కుసుమైకైవ చపలంచ పుట్టేదుఘః ॥ 114
- శాపశోని సంప్రాప్తే ధామయిత్వాతు స్ఫోటయేత్ ।
శుద్ధ స్నాటిక సంకాశః సుబద్ధో దృశ్యిషే రసః ॥ 115
- పశ్చాత్ప్రకటపుఱాషాయాం సమావర్తపుతుకారయేత్ ।
శీథి శీథి చ దూతవ్యం అశిథితే వ దూపయేత్ ॥ 116
- చతుర్మింశ గుణా రోమం మరాణం గ్రగణ్యేయచా ।
ప్రాప్తాంపథశం చుర్మాంత పుష్టరస్మైతు సుంత కే ॥ 117
- అనుప్రముత్పత్తి సార్యానప్రథం సంవనిశ్చిధ్యధం ।
శ్రితాగ్ని సంధీష్ఠ పోత్తే పంచమీ ధోషిదూరిణే ॥ 118
- ఎక్క సేన్వ మధ్యిసం స్థాపితవ్యాగా దిన్ప్రతయం ।
ధూమరంశలేన యంత్రేణ పాతితవ్యం ప్రయత్నతః ॥ 119

నిఖలు తం విజానీయాత్ | ప్రశ్నాదేవ స్నేహయైత్ |
రాణి ప్రేపుపుత్రుష్టః ప్రేణైసూర్యార్థాయైసు చ ||

120

ప్రేపుయైష్టు ఓయోగేన వేదాంత్ర్ముష్టి పరావ్రాత్మైత్ |
పితత్పుర్వ్యం రస్సేవ ప్రీపయితాయ్ రసవ్యాచ ||

121

అశ్వోర్ధేవ్ నతుదాతప్యం అగ్నిష్ఠోప్రాయయతే రసః |
తుప్యుట్రండవిథంపూతం చూర్ణయితాయ్ విపతుః ||

122

పూర్వామేవ విధానేవ పక్ష్యం ప్రైషోదత్తై ? పుష్టై ? |
సిద్ధంతంచ విజానీయాత్ | పేధి పంచ శతేషు చ ||

123

ద్విగుచేయ ది క రత్నం పూర్వాసంస్కారము తమం |
ప్రిగుణం చ భవేద్వంధః క్రమక్రమేణ యోజితః ||

124

శురుకర్మయిధాన్యాయం సిద్ధం భవతి తద్రసః |
జారితో మారితత్కైవ పునర్జారితమారితః ||
దశ సంక్రాంతి నిష్కార్ణింతః కోటివేధిభవేద్రసః ||

125

111. టీక :— ఇటు పిమ్ముటు కర్తరీ సంబంధమును జెప్పు
చున్నాను. భూమి, పర్వతము, లతలు వీటియందు బుట్టెడి ఉప
రసగణమును (112) కఫరి మొదలగు వానితో కలిపిచేయు క్రియకు
కర్తరీ రసబంధనమనియెవరు. ఈ వస్తువులను సమభాగములుగా
గ్రహించి, కోతిమూర్తముతో భావన చేయవలయును. (113)
12 భాగములు బంగారము, 6 భాగములు చపలము, 4 భాగములు
స్లప్తితయముతో గూడిన పాదరసము వీటిని కలిపి మర్దించి
(114) గోస్తనాకారమూసలో బెట్టి మూత మూసి పుటము బెట్టి
వలెను. ఇందలి చపలము ప్రధమములో స్లప్తితయముతో సంస్కరింపబడి యుండవలెను. (115) పై జెప్పిన బంగారు మొదలగు వాటి
పుటమును మరునాడు కొలిమిలో బెట్టి గూడి పిదవ పుటమును

నీస్తి మూచినచో సీర్కులమగు ర్ఫ్రాటికముపంచిబట్టరసము గాపవద్దును,

(116) పిదప ప్రకటమూర్ఖులో కరగించవలెను. పెట్టిన బంగారు, తీటి ముక్కాగా నే తీయగా బంగారమును బెట్టించడనలెను. జీర్ణ ను కానిచో పెట్టరాము. (117) 24 రెట్లు బంగారము పాదరసమండిష్టులు తీటి ముగునో అప్పడది స్వయంసభక్తుణము చేయును. అనగా ద్వారా, సేవించిన సాధకుని శరీర గత మగు మాంసమును (ఇవట మాంసము మాంసాది ధాతుపులనుపలక్తకము.) తిని వేసి కొర్క ధాతునులను బుట్టించునని భావము. అట్లు కాని లుత్తర యోగములు అనగా యోగగణము శతాది వేధకరముగు సూతము కలిపి మాత్రముగా యుండును. (118) అయిష్టము ఉత్సవీ - సూర్య నష్టతము. భువనోద్భవము భూవిదారిణి అను నీ కు ఓషధులున్నా శీతాగ్ని (అనగా కోల్డ్ ప్రోసెస్) గలవి. అనగా స్వల్పాప్యతయండి అనగా నుమారు 300 డిగ్రీల వేడిమియండు, 1500 డిగ్రీల వేడిస్టియిలు కరుగదగిన ఇనుము, 200% డిగ్రీలకు కసుగబగిన ప్లాటినము మున్నగు ధాతుపులను కరస్తించు శక్కి శీతాగ్ని శక్తి యసబడును. దీనిని ఆంగ్ల రసాయనిక శాస్త్రవేత్తలు కోల్డ్ ప్రోసెస్ (Cold process) అంచుము. (119) పై జెస్పిన ఓషధు లైదిగటిలో ప్రతిధానియందున్న మూడేసి రోజుల చొప్పున స్వర్ణజారిత రసము నుంచవలెను. పిదప భూమయంత్రములో పాతన శంస్కరమును చేయవలెను. (120) పిదప చక్రయంత్రములో స్నేదనము చేయవలెను. ఇంచియు రాళివశున్ను, (బంగారము) వేధవశున్ను (రాగి) వెండి పుట్టిన 4, 4, 5, 2 అస్థి భాగములలో క్రమముగా గ్రహించి చివరమూర్ఖుని వాఢ్చాలయమును గాని, సూర్యాంచేవాలయమును గాని, అయిష్టము మున్నగు వారు రసములతో మర్గించి ఆ కుష్మానును మొదలుదగు రసమును (121 122) కవచించి యంత్రమందుచి పాకము జీసినచో రసము వ్యుతి నొంచును. కోడిగుస్థువత్తు నుసును. దానని చూర్చించి

(123) పూర్వానకారముగా (107. వ. శ్రీకమండు జెప్పిన మోదుగు పున్య మొల్లా వానిలో) 16 సుఖములు పెట్టినచో సిద్ధరసమగును, ఇయ్యది 500 రెట్లురాగిని వేధించును. (124) తణంపూర్చారము నేనసము సతు లెట్టింపుగా చేసినచో మిక్కిలీ శేషుమైన సిద్ధరసమగును, మూడు రెట్లుచేసినచో దృఢబుద్ధమగును. (కము క్రమముగా స్వర్థామలను జారణ చేయవలెను. (125) ఇంద్రు యథాళ్లాప్రముగా జేసినచో రసము సిద్ధమగును. జారణ చేసి పిదవ మారణజేసి ఆవెనుక తిడుగా జారణజేసి తరువాత తిమగామారణచేయవలెను. (126) ఇంద్రు 10సార్లు చేసినచో ఆరసము ణోటివేధి యగును.

రత్నఫుఁఁష కహాచ ॥
శ్లో ॥ సావయిత్యా ప్రయత్నేన కోటివేధి మహారసం ॥
కరీరేణ వినం ఏవసర్వం భవతి నిష్టులం ॥

126

126. టీ:- రత్నఫుఁఁషడు చెప్పాచున్నాడు : - కోటివేధి రస మును బహుప్రయత్న ముతో సాధించినసూ తరీరములేనిచో సర్వమూనిష్టులసేగడా! అన్న పలికెను.

అ భ ర ర సా య న ం

సాగారున ఉపాచ ॥
శ్లో ॥ కథంయామిన సందేశం మార్కుండేన యథాక్లుతుం ॥
ప్రాయయమాగ్రారకం భూషో రసిద్ధం రసింయనే ॥
ఇతపల మథంయానాం వక్షధాక్రాణస్తథైన క్షుధితజల రథంపై
భాగమప్పొవ్వేషం ।
ఘుంతమధు ఇత సంఖ్యాతోర్ధు లైనం దశాంతిః రసమరవళ లెద్దం
లోహంచూర్చం మృతంచ ॥

127

128

ఇరిముత ఎమమ్ముం కాంతశ్రుంగం విడంగం రసశస్తి త సురాంవర్ణం
తంశులై ర్మిల్సు కాంత్రుః ।

అప్రాపురకతకల్పుం లోహపూత్రస్తి మాంపుం తిడినచను పుద్దః
కల్పుమేన వరిప్పు ॥

129

సిస్తు శయనకాలే వాయన నేత్రాంగసీపి ఘన నిబిడ సుసబదిర్లైత
పూతంగ దర్పః ।

విగత సకలణోషః పర్వదిగ్దిప్రవచణుః మదన ఇవనుకాంతః
కామినీనాం ప్రియశ్చ ॥ 127
ఒలయివ పుష్టాన్ కుంచితాంశ్చాగ్రకేశాః సురగజ ఇవశుద్ధః
సత్కవిశ్చిత్రకారీ ।

వృషభ సమగతికైవ మేఘగంథిర స్ఫోమః సురగజ ఇవలోకే
శత్రువంతాను నిత్యం ॥ 128

127. టీ : - నాగార్థనుడు చెప్పాచున్నాడు :- మార్కాండే
యులు చేసిన రసాయన విధిని చెప్పాచున్నాడు. (128) ఇది దీర్ఘాయు
ష్యము నిచ్చను. ఈ విధానము రససిద్ధిని, రసాయనమును గూడ
నాధించును. నూరుఫలములు బాగుగాపండిన కరక్యాయలు, నూచు
ఫలములు బాగుగాపండిన ఉసిరికాయలు, వీటిని 8 వందల రెట్లనీటిలో
వేసి యెనిమిదవనంతు మిగులునట్లు కసాయమునుకాచి 100 ఫలములు
నెఱ్యు, 100 ఫలములు తేనె కలిపి పదవ నంతు చొప్పాన
వ్యోమము (శ్రీంతి, పిప్పలి, మిరియాలు), చిత్రమూలము, పాదరస
ముతో 10 పుటుములుబెట్టి సిద్ధముచేయబడిన లోహభస్మము. (129)
శిలాజితు, అభ్రక భస్మము, కాంతభస్మి, గుంటుకలగర చూర్ణము,
వాయువిడంగ చూర్ణము, సిద్ధరసభస్మము, చిత్రికూర చూర్ణము,
మారేడు చూర్ణము, తానికాయల చూర్ణము, నాగభస్మి, మరకత
భస్మి, వీటినిచేర్చి చేసినకల్పమును ఇనుపొత్రలో ఒకమాసము
పుంచి పిదప సాధకుడు తనశరీరమును శ్రీధనానులతో శుద్ధిజేసికొసి
పైజెప్పిన శ్రేష్ఠమైనకల్పమును (130) రాత్రి పరుండబోవునపుటు
నేనించపలెను. ఇట్లుచేసినచో వాడు శ్రీసంభోగమందు మంచీశ్చ గ
గలవాడుగను, దట్టమైన శరీరసంధులు గలవాడుగను, మదపుచేనుగ
వలె దర్పముగలవాడుగను, సర్వదోషశాంస్యాంగను, సర్వదిక్కల
యందు సంచరించు శక్తిగలవాడుగను, శ్రీలకు ప్రియముగను (130)
నీలనేఘు కాంతిగల శరీరముగలవాడుగను, ఉంగరములవలె చుట్టూకొ

సిన ముంగురులు గలవాడుగను, ఏరావతమునలె తేజశ్శ్వరిగను,
ఖంచికనిత్యము గలవాడుగను, నిచిత్రకార్యములను చేయవాడుగను,
వృష్భగతి గలవాడుగను, సేషుములపంటి గంభీరధ్వ్యా గలవాడుగను,
సురగజమునలె బలాధుణ్యడుగను యుండును.

గోలబందనము

132.	పునరవ్యత్ర్పువయ్యామి గోలబంధనము తమం । యేవభైత మాత్రేణ నరః స్వాదజరామరః ॥	
	గుధాఘ్ర కాంత సహితం భాసురత్యాది కాంచనం । సమజీర్ణం రసేంద్రస్వయంభర కృత్యాతు గోలకం ॥	133
	రసేంద్రః పంచలోహాని సమఖాగాని మేళయేత్ । సత్పుంచోత్త రాశ్చైవ లువాస్తు గోలకస్వయ ॥	134
	ఆయోపియదైమ శశిప్రభాకరం కరుచితం సూతకబ్రాతగోలకం । సరస్వతసుషమిదం రసాయనం రసాయనం చామరతాప్రదాయకం ॥	135
	సుగంధ లేపతాంశూలం కరూర్మరం కుంకుమాగరు । త్రీర్థాడం మృగనాథిచ్చ కంకోలం జాతికా ఘలం ॥	136
	సుగంధిసీద వద్రవ్యాణి భావపానాది కానిద । పుత్రాన్నానీ పర్యాణి క్రమేషైవ రసస్వయ ॥	137
	యస్యాశక్తంచిత కేశాక్షి శ్యామావాపద్రులోచనా । విసీరంజసునం యస్యా సంక్రం పూదయంభవేత్ ॥	138
	కృష్ణవజే భవేద్యస్యాః యువత్యాః పుస్పదర్శనం । కానీ సంసమాభ్యుతా ఉత్సమావరసాయనే ॥	139
	ఆశింగసేచ వక్తవ్యే దర్శనేచ సుకోభనా । మైసునే పుర్ణసేషైవ సుపుంఛా వామలోచనా ॥	140

132. టీ:- గోలబంధనమనెడి వేరొక యోగమును చెప్పు చుంటని. దీని భక్తించిన మాత్రమున మనుజును జరామృత్యువులు లేని వాడగను. (133) అది యైసైయనః:- గంధకము, అభ్రకము, కాంతము, రామి, రత్నములు, బంగారము నీటిని సమంజీర్ణింపచేసిన

రసమును బధిముచేసి గోళముగా జేయవలెను. (134) యొట్టుసః:- వై (పకారము బధిరసము, పంచలోహములు (బంగారము, వెండి, రాగి, ఇనుము, నీసము) వీటిని సమ భాగములుగా కలిపిచేసుడి గోళకము యొక్క పరిమూళము 7 యవలుగాని, 12 యవలుగాని తూకముండ వలెను. (135) వై ప్రకారము సిద్ధరసములో తయారైన గోళక మందలి ఇనుమున్న, బంగారు, వెండి, రాగి, అసుసవియున్న, కరుచితములై అనగా బాగుగా ఎంపిదము గలవై మనుజుని సేత్రమండు కలికముగా పేయబడి రసాయన మగును. సేవించిను అమరత్యము నిచ్చెడి రసాయనమగును. (136) అత్తరువులు, మంచిగంధలేపము, తొంబూలము, కర్మారము, కుంకుమ పుష్టి, కృష్ణాగురు, శ్రీచంద నము, కస్తూరి, తక్కులపుట్టు, జాజికాయ (137) ఇట్టి సుగంధ ద్రవ్యములు, ఖానము (అనగా భోజ్య ద్రవ్యము), పాసీయ ద్రవ్యము మొదలగుసవన్నియు, క్రమముగా ముక్కి ప్రథానములగును. అనగా శరీరము చిరఫౌయి యగుటచే యా భోగములుగూడ చిరఫౌయులై ముక్కియందలి ఆనందములో తుల్యమైన ఆనందము నిచ్చునవిగా నుండునని భావము. (138) మరియు రసాయన సాధనములలో కాకిని యసెడి యువతి ముఖ్యసాధనము. గాన దాని లత్తుణములను జెప్పాచున్నాడు. ఉంగరముల జ్ఞాను గలవై, వయసు మిారినవూ యవ్యానవంతురాలువలె యుండునట్టిన్ని, పద్మదళములవంటి సేత్రములు గలిగి నట్టిన్ని. విశాలమైన జఘునభాగము గలిగినట్టిన్ని, స్తునములనే నిండిన యురోదేశము గలిగి నట్టిన్ని, (139) కృష్ణవక్తమున రజ్ఞ దర్శనము గలిగినట్టిన్ని, ‘స్తు’ కాకిని యసబకును. అట్టియున్ని రసాయన క్రియలలో మికెట్లి యుత్తమమైనది. (140) ఆలింగనము, వర్షము, వైధునము, మద్దనాది క్రియలందు గూడ. సౌందర్యవంతు రాలగు ఆ కాకిని యసెడి యున్ని ప్రేష్టునైనది.

గోలబింధు రసనేష్టవాపులము

వల్లీకం ముఖ్యాగంచ చదుః త్రోత్రాది రూక్షా ।	
కథ విత్తాని వైర్యుక్తాః స్వభావ గుణదూషితాః ॥	141
ఉదుంబరంచ చిత్రంచ ప్రసుప్తాచ జలోదరం ॥	
గ్రహాణ్యర్షాస్థాగుల్మం గండమాలాటివాస్థా ॥	142
ప్రత్యేస్తేవ్యస్తినుక్కొపలీ పరిత వర్జితః ।	
శతాని: త్రీయి వశ్వాచాం జీవేచ్చ హరివిక్రమః ॥	143
ధృతపూగం ముఖీయస్వగుచాసముదాచ్యుతం ।	
అధిషోదశ పూర్ణానిగోలకాని సురోత్తమే ॥	144
ధృతాని ముఖమధ్యామ తేషువఱ్యామీ యేగుచాః ।	
సాసాధిద్వాతి శస్తైర్షు పాపకేస సదహ్యతే ॥	145
వాయుకేగో మహాతేజాః శక్రతుత్యై మహాయచాః ।	
తైరోక్యేచ మనోహంరి కామచే వసమ్ప్రథః ॥	146
ఇచ్ఛయాజాయతే దృశ్యై ఇచ్ఛయాంగే గతిర్థానేత్ ।	
తస్యసృష్టవ మాత్రేణ సర్వోహని కాంచనం ॥	147
నిష్ఠలా అభిచారాస్యై జీవేచ్చంద్రార్థ తారకం ॥	148

141. టీ:- ఈరసనేవ చేయవాడు వల్లీకమనెడి పుట్టప్రణము, ఆస్యపాకము మొదలగు ముఖ్యాగములు, తిమిరాది సేత్రరోగములు, కర్మరోగములు, కథ విత్త వాతములతోగూడి నట్టిన్ని స్వభావము చేతనే దుధ్నణములు గల యితరరోగములు (142) ఉదుంబర, చిత్రప్రసుప్తము మొదలగు కుష్మారోగములు, జలోదరము, గ్రహాణి, అంగ్రోవోగము, గుల్మము, గండమాలలు, అమంగళ కరములగు యితరరోగములు (143) ఈ మొదలగు సమస్త రోగములతో విముక్తిడై, శరీరము ముడుతలు పడుట, తల పెంట్రుకలు నెరియుట మొదలగు దోషములు లేనివాడై 300 సంపత్సరములకాలము సుఖముగా జీవించును. సింహ పరాక్రమములు గలవాడుగానుండును. (144) ఈగోళ బంధరస గుల్మికల గుంఫును ముఖమందు థరించి యుండుటకు గుడ్డా

యెన మని యందుడు, ఓ పార్వతీ! ఆ రసగుళికలను (145) ముఖు నుండు ధరించుటచే గల్లెడి సుణములను జెప్పెద వినును. ఈ గోపు కమును ధరించి న సిద్ధుడు కత్తులచే సరుక్ బడఁడు. అగ్నిచే తగుల బడఁడు. (146) వాయువేగము గలవాడుగ నుండును. గోపు తేజ శ్వాలిగాను, ఇంద్రునితో తుల్యమగు పరాక్రమము గలవాడుగను, గోపు యశశ్వాలిగాను, ముల్లొకముల యందును మన్మథుని వలె సుందర చేహమును గలవాడుగను యుండును. (147) తనకోరికను బ్రథి ప్రాణులకు కసబడుచుండును. తనయిచ్చ చేతనే ఆటాళమున గతిగలవాడగను. వానిని తాకిన మాత్రతమున సర్వ లోహములు బంగారమగును. (148) వానిపై చేయబడే అభిచారములు (ప్రయోగములు చెడుపు చిల్లంగి మన్మసునవి) కుంఠతములగును. ఆనగా నిర్విర్యములగును. సూర్యుడు, చంద్రుడు, నక్షత్రములు ఉన్నంత కాలము జీవించును.

సూతకాలాంతకబంధము

పునరవ్యం ప్రవఱ్యాము బంధం సురవరార్పితం ।

సూతకాలాంతకం బంధుయదు కు పరమేష్టినా ॥ 149

శ్రీసాంగోవ్యాధికాంగశ్చ సవ్యాధికః కుష్టవామనః ।

గతాంప్రిం పాణినయనః జరాగ్రస్తో జితేంద్రియః ॥ 150

జిడ్యు గదదోమూకః గతిహింన సథి వచ ।

అంకంకత్రయ నిర్ముక్తో జీవచేసేచ తిష్ఠతి ॥ 151

ఏతదృంధ ప్రభావేణ సపూవర్తో యదాభవేత్ ।

పునరవ్యో భవేత్పుండః నాత్ర కార్యావిచారణాం ॥ 152

పంచానుంతో మహాయోగః ప్రశ్నామంధాన భ్రమాల్ ।

శీరాతసౌరపే ఛైవపునస్త త్రైవాయాపితం ॥ 153

సాసేన రహితం కించిత్ త్తున్రోక్ష్య, సచరాచరే ।

పృథివ్యాపః తథాతేట్ వాయురాకాశ ఏవచ ॥ 154

కోటవేధిరసు, గ్రావ్యో పిండకోష్ట సుసంయుతం ।

ఒత్తు కస్యతు మధ్యిషం గుబికాంరాబయేద్యుభు ॥	155
గుచ్ఛికేయం సమాఖ్యాతాహషం శీహంచైవలం ।	
షదుణం హిండస్థాల్యాఖ్యిష్ట ॥ తాప్రమషాత్తం సుభోభను ॥	156
షస్థ్ర్యం పురుషమానంతు పురుషార్థి గర్భమండలం ।	
పతుర్ముఖం కృతకోష్టం తస్యైపరిశివేశయేత్ ॥	157
గోఘృతంచ మహాత్తైలం సమాగాని మేలయేత్ ।	
పూరయిత్యాకటూహంతు దశదికాప్రలపూబనం ॥	158
కుమారీః పూజయే తత్తగణ పూజాంగురో స్ఫురా ।	
చతుర్థిషుబలింబద్యాత్ ॥ యథోక్త శివభాషితం ॥	159
ధమనం తత్త్త కుర్యాతచతుర్థితు శనై శ్వనై ॥ ।	
సుతప్తంచ విజానీయాత్ నిర్ధామంచ యదాభవేత్ ॥	160
చంద్రార్చానుగ్రహే బుహరాశీంశ్చ భువనానిచ ।	
నమస్కారయ్ గురుందేవ మాత్రానానంతత్త నిషీపేత్ ॥	161
గుదఘ్నంతం విజానీయాత్ సృష్టిరూపం నియోజయేత్ ।	
కలలంచ భవేత్సర్వం పునశ్చాపం వినిషీపేత్ ॥	162
రక్తవర్ణం విజానీయాతే జనే జాంసియోజయేత్ ।	
మాంసపిండం భవేత్తత్త నాయుంతతై నిషీపేత్ ॥	163
శ్వేతవర్ణంచ విజానీయాత్ తదాటైకాశం వినిషీసేత్ ।	
భ్రమంతం హేమసంకాశం జీవంతత్తప్రప్రదావయేత్ ॥	164
కృత్యా తత్తమహరావం కుమ్భరం సురపూజితం ।	
ఉత్తిష్ఠతి నసందేహార్థ పూర్వాష్టో భాస్కరో యథా ॥	165
దివ్యతెష్టో మహాకాయో దివ్యర్థప్రస్తుతిలం ।	
దృశ్యతే భువనగా సంర్వగా ససిద్ధస్సర్వసీదివః ॥	166
సప్తస్థితిష్ఠు యేసిధాః విషువం ప్రసేపయంతితే ।	
అర్థయోజన విస్తృతం ఘుంటాచామర భూషితం ॥	167
దీప్తం హేమమయం దివ్యం మణిరత్నస్సోభితం ।	
సిద్ధాతయుత కన్యాశ్చసురూపామదవిప్యాలాః ॥	168
దివ్యాభరణ వస్త్రాణి దివ్యపుష్పాయీయానిచ ।	
ఔగ్స్యంతి నసందేహా ఆదేశోదేవ దీయాంశం ॥	169
గృహిత్యా సంధకీంద్రంతు సిద్ధతోకంప్రజంతిసే ।	
దివ్యవిస్మాన పానాని దివ్యానిభువనానిచ ॥	170
రమణే శతసాహంప్రం సిద్ధకన్యామదోస్మృదాః ।	
కామేన విప్యాలాస్తత్త మన్మహామదనోష్టుటాః ॥	171

తన్నిన్న కార్డ్ వేటో రెన్ శైల్స్ వరణంగ మొ ।

దేవాయ్మత ఏపియంతె ససిద్ధస్తు లీయతే ॥

172

149. టీ దేపపూజ్యమైసట్టేన్ని నూత్ర కాలాంతక మస్సి నేయగలిగిసట్టేన్ని బహ్మాదేవునిచే జెప్పబడిన వేరొకబంధమును జెప్పు చుట్టిని. (150) అంగహీనుడు, అధికాంగములు కలవాడు, రోగ పీడితుడు, మొలగుజ్జవాడు, పొట్టివాడు, కాశ్యచేతులు లేనివాడు, కండులేనివాడు, ముసలివాడు, ఇంద్రియ నిగము లేనివాడు, (151) జడుడు, గద్దదస్వగమగలవాడు, మూగవాడు, కుంటివాడు, బాల్య ద్వివస్తులు పోయి కేవలము పొణములు మాత్రము గలవాడు, (152) ఈ జెప్పిన అంగహీనాదులందరు ఈ జెప్పబోస్త రసబంధ ప్రభావముచే ఎప్పుడు కరిగి ముద్దయగుదురో యప్పుడు తిరుగా క్రోత్తిండము గలవానుగా తయారగుదురు. సందియము లేదు. (153) రీ అమృతములయోగముతో గూడిన ఈమహారసబంధము మందానంద క్లైరపునివలన వినవచ్చినది. ఆ మంథాన క్లైరవ తంత్రమందే వీరాక్షసారవుడను వానిచే నిర్వచింప బడినది. (154) ఈ పంచామృత సంబంధములేని వస్తువేదియు ముల్లాకములలోకానరాదు. పంచామృతములనగా పృథివ్యాధి పంచమహాభూతము లనునవియే (155) క్రోటీవేధ చేసడి శక్తి గల రసముచే. గ్రహింపబడినవై పిండకోపముతో గూడియుండునవి. పుద్దల మధ్యమున జీవకణముండురీతిని (న్యాక్షియన్) మధ్య న్యాక్షియోల్ పుండురీతిని (ప్రతిమహాభూతకోపముధ్యను క్రోటీవేధిరసము ఆ భూతశక్తిని తాను గ్రహించి కేంద్రికరించి యుండినచో ఆట్లరస గుట్టిక ఆ భూతమునకు సంబంధించిన అమృత మనబడును. ఇట్లుపంచ మహా భూతములవలన పంచామృతములను సాధించవలెను. (156) ఆరవదగు గుట్టికను సైప్రకారనే జీవపదార్థముతో సాధించవలెను.

(ఈ అంశును కొండు పుండు పుండు మతిఘియులేంటో పోట్టిని చెప్పి. వాక్కము ననుపరిచుససి గమనించవలెను.)

పిదప పురుష ప్రమాణమును 6 రోల్లు వైశాల్యముగల రాగి కట్టాహామును చేండంచనలెను. (157) ఈ కట్టాహాముచ్చుక్క ఎంచ్చ నిలుపు ప్రమాణముండనలెను. అధ్యానిలుపు నెడల్పు యుండ వలెను. 4 ముఖములు గల కోష్టమును (పొయ్యిని) తయారుచేసి దానిమిాద ఈ రాగి కట్టాహాము నుంచనలెను. (158) పిదప ఆశ్ర నెఱ్య, మహాత్రేలము వీటిని సమ భాగములుగా కలిపి ఆ కట్టాహామందు అధ్యాధికముగా బోయవలెను. దశ దిక్కాలకులను పూజించ వలెను. (159) కన్యకలు, గణపతి, గురువు వీరలను పూజించ వలెను. తంత్రములో ఈశ్వరుడు చెప్పిన రీతిని 4 దిక్కుల యంమన్న బలుల సిన్వవలెను. (160) పిదప కోష్టము క్రింద అగ్నినుంచి మెల్ల మెల్లగా నలుడేసలను యూదవలెను, కట్టాహామందలి తైలము బాగుగా కాగి పొగ లేకుండునట్లు యుండు సమయమును గమనించి (161) చంద్రుడు, సూర్యుడు, వీరిని వరస ననుసరించి యుండే కుజాదిగ్రహములకు, నత్కత్రములు, రాసులు, భువనములు యా మొనలగు వాటినిగూడ నమస్కరించి గురువును, ఇష్టదేవతనుగూడ నమస్కరించి శరీరమును (అనగా ఎవనిని తిమగా పుట్టింప తలచెనో అట్టివాని శరీరమును) ఆ తైలమందు ప్రవేశ పెట్టవలయును. (162) అపుడది గుదఘ్ను మగును.

(ఇది ఇంతటితో చల్లార్చబడినచో మౌవియా అనియ మహా మాయమనియు అనబడు.)

ఆ గుదఘ్ను మందు సృష్టి రూపమగు అమృతమును

(అనగా పృథ్వీ భూతముతో తయారుచేయబడిన ఆమృతమును)

చేర్చనలెను. అపుడది అంతయు గలిసి కలలముగా తయారగును. అట్లు కలకల మగటను గమనించి దానియందు జలభూతముతో తయారు చేయబడిన ఆమృతమును

(రస గుటికా రూపమగు అమృతమును)

విషువవలెను. (163) అప్రుడది ఎర్రని వర్ణము గలదగును. అట్లాగు
టను గమనించి దానియందు అగ్నిభూత జనితమగు ఆమృత గుట్టికను
విషువవలెను. అప్రుడది మాంస సింఢముగా తయారగును. దాని
యందు వాయుభూతజనిత ఆమృత గుట్టికను విషువవలెను. (164)
అప్రుడది అంతయు కలిసి తెల్లని వర్ణముగలదిగా నగును. అట్లాగుటను
గమనించి దానియందు ఆకాశ భూతజనితమగు ఆమృత గుట్టికను
విషువవలయును. అప్రుడది అంతయు గిరగిర తిమగ నారంభించి
బంగారు. వర్ణముగలదగును. ఆ సమయమును గుర్తించి ఆరవదగు
జీవగుటికను దానియందిడవలెను. (165) అప్రుడది గొప్పదగు
కుమకురు ధ్వనిని జేయును. అది దేన పూజ్యమగు పదార్థమగును.
దానినుండి ఉదయాదిత్వనివలె తేణోషంతుడగు పునుషుడు బ్యాసును.
(166) వాడు దివ్య తేజస్సు, గొప్ప శరీరము, దివ్యమైన దృష్టి,
గొప్ప బలముగలవాడై సర్వజగత్తును జూచెడి గొప్ప సిద్ధుడగును.
వాడు సర్వప్రాణులకు సకల కామములను దీమ్చువాడగును. (167)
జన్మ సిద్ధులు, సి ధ్వని సిద్ధులు మొదలగు సప్త సిద్ధులతో
గణింప బడెక్కి సిద్ధులు వీనికొరకు విమానమును బంపుదును,
ఆ విమానము అర్థయోజనము (2 క్రోసులు) విస్తారము
గలదిగను, థుంటలు, చామరములు ఏటితో అలంకరింపబడినదిగను.
(168) (పకాశ వంతముగను, బంగారు వికారమైనది గను, దివ్య
మైనది గను, రత్నములతో గూడినది గను, సుందరులై
మదముతో గూడిన పదివేం సిద్ధకన్యలు గలదిగను. (169) డివ్యమైన
ఆభరణములు, వత్సలములు, పుష్పములు గలదిగను యుండును.
ఆ సిద్ధ కస్యకలు యా సిద్ధుని కడుకుపచ్చి) ఓదేవ! ఆష్టనిమ్ము,
యేమిశలవు? అని పల్సెదు. (170) పిదప యా సిద్ధుని చేబట్టి
తీసుకొని సిద్ధలోకమున కేగెనరు. అచట దివ్యమగు స్నానము,
పానము, విహర భూములు గలన్న. (171) అచట ఆ సిద్ధుడు
లక్షుమంది సిద్ధ కస్యలతో క్రీడించగలడు. ఆ సిద్ధకన్య లచట మదో

నృత్యలుగను, కామినులుగను యుండుతు. (172) ఆ సిద్ధ డచట
ప్రపంచ మంత్రయు లయమయి దేవతలుగూడ లయమగువరకు
అనగా మహాప్రశ్నయమువరకు జీవించి సమస్త భూగమూల పనుభవించి
దేవతలకోపాలు లయమగును.

మూర్ఖ. రత్నపూర్వోపాంచ.

శ్లో॥ సూత కాలాంతకం బంధుం యథాకర్మం నశక్రూతే ।

అనే నైవ శరీరేణ కథం సిద్ధిర్భవిష్యతి

173

టీ:- (173) రత్నఫూర్మదు చెప్పాచున్నాడు. ‘సూతకా
లాగతక బంధముచేయ శక్యముకానిచో ఈ శరీరముతోనే ఎఱు సిద్ధి
గలుగునో చెప్పాము ? ’

భేచర బంధ యోగ్యత

మూర్ఖ. నాగార్జున ఉపాచ.

శ్లో॥ పునర్నయైత్రపవయ్యామి భేచరం బంధ ముత్తమం ;
ఇనథతిత మాత్రేణ సురసామాన్యతా థపేత్ ॥

యేనై వపింధతే తారం నాగేకుల్యాయసెసితే ।

తదా తస్యప్రక త్రవ్యంరత్న సంస్కర ముత్తమం ॥

174

175

174. టీ:- నాగార్జునుడు చెప్పాచున్నాడు:- తినగా వేరొక
రసబంధమును జెప్పాచున్నాను. దానిని భేచర బంధమంచు. ఈ
భేచర బద్ధరసమును తినిస మాత్రమున మనుజుడు దేవత్వము
నొందును. (175) ఇట్టి భేచరబద్ధరసమును తయారుచేయటకు; గ్రథ
మమున పాదరసము, వెండి, సీసము, రాగి, ఇనుము, తగరము వీటిన
వేధించెదు శక్తిగలడిగ నుండవలెను. అట్టిపాదరసమునకు రత్నము
లక్ష్మి సంస్కారము చేసినచో భేచరబద్ధరసమగును.

అ ప్ప ర త్న ము లు

శీ॥ ఇంద్రసీలం మహాసీలం మాణిక్యం హౌక్తికం తథా ।
పద్మరాగం తథావజ్రం మరక్తముక్తమష్టమం ॥

176

176. టీ : - ఇంద్రసీలము - సింహాశ దేశమందుబుట్టిన ఇంద్ర
సీలము, మాణిక్యము, ముత్యపు చిప్పనుబుట్టిన మంచి ముత్యము,
పద్మమువంటికాంశిగల మాణిక్యము, వజ్రము, మరకతము, పాము,
చేప మొదలగు వానియందు బుట్టిన మంచి ముత్యము, అనునది
అప్పరత్నము లనబడును.

ర త్న రా గ జా ర ణ ము

శీ॥ అధాతస్యంప్రవాయిము రత్న రాగస్వజారణం ।
శ్లఘకాసీస కంగ్రావ్యం అపూర్వ మల సంయుతం ॥

177

శశిపూర్వం విశాలాఖ్యం పూజ యిత్వాశుపాచయేత్ ।
అనేనబిడ యోగేనహోమోర్మా వజ్రస్వజారణం ॥

178

తేజో మయాని లోహాని దహాదైభూతవహినా ।
మరీచి సూతపుత్రస్యకంచుకినాయస్తు యత్పయః ॥

179

తచ్చతస్యదినే గ్రాహ్యంతచూప్రాణతే సభావయేత్ ।
పాచేన తస్యదాతవ్యం రసమూర్ధ్వి శిథోద్భవం ॥

180

అస్యచూర్ణం బిడం క్రేష్టం సర్వరత్నస్యమేకకం ।
జాంయేతూప్రవ్య యోగేన మంచిరాగస్వ జారణం ॥

181

సూర్యపరస్య సంయోగాత్ లోకపాతో యదాఫవేత్ ।
తదా మూలఫలే గ్రాహ్యనత్క్రెయమదైవతే ॥

182

అస్యచూర్ణ ప్రభావేణ పద్మరాగస్వజారణం ।
వారా రత్నైః సహదిసైంపునః పూర్వేణ చాతకే ॥

183

తోష యిత్వాకృతం చూర్ణం మహాసీలం రసపుతం ।
తామ్రమూలారసైనై వ మర్దయిత్వా పునః పునః ॥

184

ఇంద్రసీలం మహాసీలం మరక్తం కేతకంతథా ।
ఉషమై యంత్రస్య మధ్యసం జారితవ్యం సునః పునః ॥

185

కాక్షియువ తెరోగో లుదాకాలె రజస్తూరు ।

తస్యాః పుష్టిరసైనేవ కార్యారకూ యద్యిచూ ॥

178

(177) టీక :- పిదప రత్నములయందలి రాగములు (వచ్చి ములు) పాదరమందు జీర్ణమగు విధానములను చెప్పిమన్నాను.

పుష్టికాసీసము (అన్న భేదిభేదము) - సముద్ర సైనము. (178)

కస్యారము చేమపుడ్న) ఏటిని పాకముచేసి, చేసిన బిడముతో బంగారము, వజ్రము కూడ జారణమగును. (179) తేజోమయములైన

బంగారు, నేడి మొదలగు లోహములను భూతాగ్నితో (భూత వహిన్ి = వంట చెపుకుతో తయారైన నిష్ఠ. దివ్య వహిన్ి=విష్ణుతు) కాల్చి శుధిజేసి జారణ చేయవలెనని పూర్వేణ అన్యయము. మరియు మరువకము, కలబండ, కంచుకికందము, ఏటి స్వరసమునుదేసి.

(180) నెంటనే వాటి చూస్తుమను అస్వరసముతో భావన చేయవలెను. పిదప పాదరసమునకు నాల్నన వంతు తులుసి కల్ప-మఃను.

(181) పై జెస్పిన చూస్తుమను, పై జెస్పిన బిడమును కవచమివ్వ వలెను. అట్లు చేసిన సగ్య రత్నములున్న కలయును. పూర్వమందు జెస్పిన జారణ విధిగా మణిరాగములను జారణ చేయవలెను. (182)

మరియు, పూర్వాపరమయైక్క అనగా పూర్వాషాఢకు అపరమగు అనగా ముందరిదగు మూల నష్టత్రముయైక్క సంఘోగమువలన లోకపాలుడు (సూర్యడు) యే మాసక ర్తయగుచున్నాడో ఆ మాస మందు (మాస్తశిర మాసమందు) భరణీ నష్టత్రమందు చంద్రుడుండగా ఓషధులయైక్క మూలములను. ఫలములను గ్రహించవలెను. (ఇదియ ఒషధి గ్రహణటాలము అని భావము) (183)

పై జెస్పిన ఓషధి చూస్తు ప్రభావముచే పద్న రాగమణి రసమందు జీర్ణమగును మరియు పై జెస్పిన మరి చ్యాదుల స్వరసముచేత రత్నములతో గూడియున్న పాదరసము చాతుకప్పత్తివంటి దగుచుండగా (అనగా మరీచ్యాదుల స్వరసముతో రత్నయుక్క పాదరసమును భావన చేయవలెనని భావము) (184) బాగుగా ఎండించి చూర్చం

చేని దానికి అత్త ప్రతిరసముత్తో భావన జీయబడిన ఆ రసముత్తో నేడుపబడిన ఇంద్ర నీలములు చూర్చుమనుజేర్చి. (185) సేవ యంత్రమందుంచి మొగలి రసముత్తో పలుహర్షులు జారణ జీయవలెను. ఇట్లు నీలమణి, మహానీలమణి, మరకతము వీటిని జారణ చేయనవలెను. (186) విదప యా జారిత రసమును కొకిని యసెడి త్రీత్తో కలుపవలెను. అనగా ఆ త్రీ రజోవతి యసునపుడు దాని ప్రయోజనుతో పాకము సందించవలెను. విదప యథోచితముగా భ్రద్ర పరుపవలెను.

ఖేచరబుంద రససేవకముము .. దాని ఫలము

శీలో॥	<p>తేత్రపాలోధనాధ్వయతుః శివోవిష్టుః ప్రజాపతి ॥ మార్గుండేయో బంధోభూత్యాతోక పంలాష్టుత్తుఃప్రాపో ॥</p>	157
	<p>చందనాగరు భూషైశ్చ పూజయిత్వయత్తుతః ॥ నమస్కర్త్వుశ్య గురుందేవంతతోభంగైన్నపశిరసం ॥</p>	158
	<p>సగోదోహనమాత్రంతు మూర్ఖితస్మాధకేశ్వరః ॥ ఉత్సిష్టిన సందేహాం త్రిసేత్రశుతురానసః ॥</p>	159
	<p>గంనాధస్తధాసిద్ధాః యొచాన్యేగంపాయకం ॥ అగచ్ఛంతిపురః తస్యసిద్ధ పిధ్యాధరాదయః ॥</p>	160
	<p>పశ్యేచ్చ భువనం సర్వం వివరానస్థోమహామునిః ॥ పోరకంకజకేయూరైః కుండలైర్ముకైస్తథా ॥</p>	161
	<p>శంఖకాహాళ నిరోవైరస్సరోగిత నాదిభిః ॥ సుష్మమాలాపతాకాభిః కింకింబీరవమండితై ॥</p>	162
	<p>ఖేచరత్వం ప్రజేచ్చిత్యధుం యత్రదేవో మహోక్షయరః ॥ కృతాంజలిపుటో భూత్యాశివస్యాగ్రేవ్యవస్థితః ॥</p>	163

క్రి ర వ ఉ వా చ :

సంహాసం దుష్టరం ఫ్లోరమద్భుతం చక్కతంత్వయో ॥
త్వద్భుత్యాహం చమషోస్తై స్వచ్ఛంద ప్రతిచారకః ॥

19

నొధు సాగు మహాప్రాజ్ఞిసమః శత్రస్విసంధకః ।

స్వగ్రేతిష్టచిరం కాలం యూపచ్చంద్రార్గు తంరకం ॥

185

సుద్రకన్యావిష్ణుకన్యా బ్రహ్మకన్యాస్తదై వచ ।

ఖుక్కాయచవి పులాన్ భోగాన్ కాపంతె ముక్కిభాజనః ॥

186

ఇతి నాగార్జున హృదయాత్మపత్రః ॥

మహారస ఉత్కమృత భేదరబంధం సమాప్తం.

ఇతికక్కన్తుటితంత్తం

187. టీ:- పిదప జ్యేత్రపాలకుడు, కుబేరుడు, శివుడు, విష్ణువు, బ్రహ్మ, మార్గండేయుడు, బకముని అష్టదిక్కాలకులు ఏరితాదాత్మ్యమునుబొంది అనగా ధ్యానించి (188) చందనము, అగుధూపము మొదలగువానితో పూజించి గుసువును ఇష్టదేవతను నమస్కరించి పైన సిద్ధపరుప ఒడిన రసమును భక్తించవలెను. (189) అట్ల వాడు ఆపుపాలు పితికినఁతకాలమువరకూ మూర్ఖునంది పిదప మేలాగ్యంచి లేచును; సందియములేదు. పిదప వానికడకు తశ్శ్వరుడు, మేలాగ్యంచి లేచును; సందియములేదు. (190) గణపతి సిద్ధులు, ఇతరులగు ప్రమథ గణాధిపతులు బ్రహ్మ. (191) మొదలగువారు, విద్యాధరులు మొదలగువారు వచ్చేదరు. గణపతి సందియములు, విద్యాధరులు విష్ణురులు విష్ణువులు, శివుడులు విష్ణువులు, గుమ్మిని శివసిద్ధిగలవాడు వీరందరితో కలసి విమానమందు గూమ్మిని శివసిద్ధిగలవాడు వీరందరితో కలసి విమానమందు గూమ్మిని శివసిద్ధిగలవాడు, గూడగలడు. శివసిద్ధుడు, హంచములు, సమస్త ప్రపంచమును జూడగలడు. శివసిద్ధుడు, హంచములు, కంకణము, భుజకీర్తులు, కుండలములు, కిరీటము మొదలగు ఆభరణములు గలవాడగును. (192) శంఖధ్వనులు, బాకాధ్వనులు, గూడుకొనివాడై. (193) ఆకాశమందు గతికలవాడై మహేశ్వర సాన్నిధ్యమునకు శీత్రముగా పోగలడు. అచట శివుని మొదట దోస్సులిజేసి, నిలువబడును. (194) పిమ్మట వానిని చూచి శివుడు చెప్పచున్నాడు. ఓ సిద్ధుడా! నీవు సాహసమైనటి, దుష్టరచెప్పచున్నాడు.

మైనట్టి, భయంకరమైనట్టి, అద్భుతమైనట్టి పనిని చేసితిని. నీ భక్తికి నేను సంతోషించితిని. నీపు స్వచ్ఛ విషారము కలవాడన్న కమ్మ (195) మంచిది! మంచిని నీపు గొప్ప బుధిమంతుడన్న. ఇంద్రజ్యాయోశుల్యమగు బలముగలవాడన్న, ఇట్టి నీపు ఆచంద్రార్థము స్వామంధుము. (196) నీవచట దుదకస్వలను, విష్ణు కస్వలను, బ్రహ్మకస్వలను అనుభవించి సమస్త భోగములను అనుభవించి తుదకు కల్పింతమందు ముక్కిని జొందుము. (197) ఇట్లు నాగార్జున హృదయము మొదలు ఆశ్రు మంత్రమగు ఘట్కారమునకున్న 6 అంగములు వ్యక్తపరుపబడినది. (అనగా మంత్ర శాశ్వతమునకు, రసశాశ్వతమునకుగల సంబంధము నిదూపింప బడినదని తాత్పర్యము.) మహారసమును (సారదమును) గూర్చి చెప్పబడిన మృతరస భేచర బంధము ముగిసేను.

ఇట్లు వైద్యవల్లభరాజీ (రాటీ) వెంకటాచలపతి ప్రసాద మహాగ్ని చిత్ర యిష్ట కృతమగు. “ శశి ప్రభ ! ” యసెడి కత్తపుట తంత్ర టీక ముగిసేను.

రస శాస్త్ర పరిభ్రాం

- శ్లో ॥ రసేపిచేయి పాడెచ సుధావత్తీ బిందుసూతకం ।
తెన ఇస్కృజరా వ్యాధిం హరతె సూతకం ఖుపి ॥ 1
- థోటం పాటం జలూ కాచభస్కృతై వ చతుర్ధకం ।
పంచమంమూర్తి బద్రంచ షష్ఠ్యక్షు మూర్ఖుభోమతః ॥ 2
- బుధస్తు మడ్డిధోఛైయు స్తవమౌ మృతసూతకః ।
ఆర్ద్రోత్సం చఘునత్వంచ చాపల్యం గురుతేజసః ॥ 3
- యస్యైతాని నవిద్యంతె తం విద్యాస్కృత సూతకం ।
నానావర్ణంభవేతూన్తం విషయ ఘనచాపలం ॥ 4
- లకుణం దృక్ష్యతేయస్య మూర్ఖుతం తం వదంతిహి ।
గురుత్వం మస్కణత్వంచతేజో భాస్కర సన్నిభం ॥ 5
- శిఖమధై ధృవంతిమైత్ బద్ధ సూతక లకుణం ।
కల్పం శైవతం తథాపితం నీలం భస్కృక సన్నిభం ॥ 6
- చపలత్వం యదానష్టం భస్కృసూతస్య లకుణం ।
వర్ధతె సూతకం యచ్ఛజలూకాబద్ధ లకుణం ॥ 7
- నానావర్ణం తథా స్వచ్ఛంధృత తేజోజలూకవత్ ।
శైవతం పితం గురుత్వంచ మృదుసిక్షక సన్నిభం ॥ 8
- అగ్నిమధై యథాతిమైత్ పట బద్ధస్య లకుణం ।
కుక్కుటాండనిభం సూతం లవచాభం యదాభవేత్ ॥ 9
- అవర్తితం పునర్దవత్ థోటబద్ద రసాకృతః ।
చేదే స్నగ్గం మృదుతై వ శిఖనా ద్రావితో ద్రవేత్ ॥ 10
- అషయం కలినం శైవతం థోటబద్ధస్యలకుణం ।
థోటాదయసుయై పంచవిషయ జలుకాకృతిం ॥ 11
- పాతాగ్ను ధామిలాస్యంతి నతిషైదేక మూర్ఖతః ।
తరుచాదిత్య సంకాళో నానావర్ణో విచడుణః ॥ 12

వేధేసు లోహాదేహాసు రంజితస్వతు లక్షణం ।

శోధనం సూతకస్యాచో గ్రాసమానంతతః పరం ॥ 13

జారణం అభ్రకస్యాపి సర్వరత్వస్వి తత్పరం ।

గర్భాహాస్యాద్రుతీ పశ్చాత్ సువర్ణస్వి తతః పరం ॥ 14

దివ్యాపథి వుటం పశ్చాత్ రత్నబంధమతః పరం ।

రంజనంచ తతః ప్రోక్తా సారజేచాను సారణా ॥ 15

తతోప్త్రామణం దేయం సూతకస్య వివక్షణః ।

ఇమంక్రమంతుయోవేత్తి తస్య సిద్ధిర్ఘ సంశయః ॥ 16

వేధక్రమం విజానాతిదేహా లోహారసాయనే ।

తస్య జన్మిజరాహాయాధిః నశ్యంతే నాత్రసంశయః ॥ 17

దేహేతు వంచరాన్నాని నాగం వంగం తథాయనే ।

క్రామణం రసరాజస్య బౌషధాత్సర్వ మాయనే ॥ 18

జౌషధైః క్రమతేసూతః యోగయుక్తక్రమేణహి ॥ 18½

1. టీక :— బిందుసూతకము అనగా బద్ధరసము రస, వీర్య, విపాకములలో అమృతమువలె నుండును. అందుచే అట్టిరసము జన్మ, ముసలితనము, రోగము అనువాటిని వారించును. (2) మరియు ఖోట, పట, జలూకా, భగ్ని, మూర్తి, మూర్ఖీత, అనునవిబంధములు ఆను విధములు. యేడవది మారణము. ఆర్ద్రోభావము, బక్కతనము, కదలిక, బరువు కాంతి (3) అనునవి యే రసమునకుండనో అది మృతసూతమని యొకుంగవలెను. బక్కతనమును కదలికను విడచి నానా రంగులు గలదిగా యొప్పుడుండునో (4) అట్టిలత్తుణములుగల రసము మూర్ఖీతమని లేలియవలెను. బరువు, నిగారింపు, సూక్ష్మనివంటికాంతి (5) నిష్పూలలో నిలచియుండుట ఈ లక్ష్మణములుగల రసము బద్ధరసమని యొకుంగవలెను నలుపు, తెలుపు, పసుపు, నీలవర్ణము గలిగి

బూడిదవలె యుండుటు (6) కదలిక పోపుట ఇట్టిరసము భస్మమాత్ర మనబడును. వేగసము జలగవలె (రబ్బరుపలె) సాగునో అట్టిది జలూకాబద్ధ రసమనబడును. (7) మరియు నానావర్షములు గలిగి మెరయుచు నిర్వులముగా యుండునదికూడా జలూకాబద్ధ రసమన బడును. తెలుపు, పసుపు వర్షములుగల్లి బరువు; అన్నపుమెతుకువలె మార్గవము (8) అగ్నియందు నిలబడియుండుట యా లక్ష్మణములు గలరసము షట్టిబద్ధరసమనబడును. కోడిగ్రుడ్దువలెను, ఉప్పగడ్డువలెను, యెప్పదుండునో (9) అట్టిదానిని నిప్పులోకరిగించినను యథా ప్రకార ముగా యున్నచో దానికి ఖోటబద్ధరసమందురు. బ్రద్దలుకొట్టిన నిగ నిగ లాడుచుండుట, మార్గవముగలిగి యుండుట, నిప్పులో కరుగుట (10) కరిగిననూ తూకము తగ్గకుండుట, కలినముగా నుండుట, తెల్లగ నుండుట, ఇవిఖోటబద్ధరసలక్ష్మణములు ఖోటాదులువాడింటిలో జలుకాబంధమును విడచి (11) మిగిలినవి గాథాగ్నిలో యూదబడి నిలవ జాలవు. దానికికారణము మూర్ఖున సంస్కారము మాత్రముండుటయే (అభజారణాదులు లేకుండటయని భావము) మరియు ఉడయించు సూర్యనిభంగి నానావడ్డములుగల్లి తేజోవంతమై (12) దేవాములయందు, ఏహములయందు వేధలుచేయుటకు యుక్తముగా జేయబడినరసము రంజిత రసమనబడును. మరియు రసమునకు ప్రధమంలో శుద్ధిచేయుటయు, పిమ్మట అభల్గో సమానమిచ్చుటయు, (13) ఆపిమ్మట అభకజారణము, పిదప అన్నిసత్యములను జీవీంపజేయుట పిదప రసమందు సవర్ణమును దృతిచేయుటలో గర్భదృతి, బాహ్యదృతి, అనుభేదములను గమనించుట. (14) పిదప దివ్యాషఫులతో పుటమిడుట, పిదప రత్నాదులతో బంధము చేయుట, పిదపరంజన సంస్కారముచేయుట, పిదప సారణ, అనుసారణ, అనెడి సంస్కారము

లనుజేయుట, (15) సిమ్ముట క్రామణ సంస్కరము చేయుట, అనెడి ఈ క్రమమును యొడెరుగునో వానికి రససిద్ధికలుగును. సందియము లేదు. (16) యొవడు దేహమందు, లోహమందు, రసాయన విధాన మందు, వేధక్రమమును యొరుగునో అట్టివానికి పుట్టుక, ముసలిత నము, రోగములు, అనునవి నశించును. సందియములేదు. (17) దేహమందుపయోగించు రసమునందు పంచరత్నములను జేర్చ వచ్చును. నాగవంగములను లోహావేధకు మాత్ర ముహయోగించ వలెను. ఔషధములలో రసమునకు క్రామణమునునది. ప్రథమంలో లోహమందు జేయవలెను. (18) పిదప ఔషధయోగములతో గూడి దేహమందు లోహమందు క్రమించురీతిగా క్రమించును. (18 $\frac{1}{2}$) ఇట్లు యా పరిభాష అసంపూర్ణిగాను ఫలబద్ధమైనంతవరకు ఆంధ్రీకరింప బడినది.

ఇట్లు,

‘వైద్యవల్లభ’ రాజ్ఞి (రాణీ) వెంకటాచలపతి
 (పసాదమహాగ్ని చిత్త యజ్వకృతమగు శాస్త్ర)
 పరిభాషా టీక.

ర సేంద్ర చూడా మణి యందలి

చతుంపుష్టి దివ్యమధులు

శ్లో॥ మంధాన రవ మహాగమ సంప్రదిష్టౌ దివ్యిషఫ్ఫిర్యదతి సంతృతి సోమదేవః ।
పార్వక్తి దోషపారచాంయ రసాయనాభ్యాసి స్థాపేంద్ర బంధవధ జారణ
కర్మిష్టౌ ॥ 1

1. టీక :— సోమదేష్పుడను మహారాజు మంధాన రవ తంత్రములో చెప్పబడినట్టిన్ని, పాదరసముయొక్క బంధన - మారణ-జారణ - సంస్కారములయం దుషయ క్రములైనట్టిన్ని, ముసలితెన మనిషి రోగమును హరించుటకొరకుపయ్య క్రములగుటచే రసాయనములనెడి జేరొందిన దివ్యమధులను చెప్పాచున్నాడు.”

శ్లో॥ శ్రీఛామ్రత, భిన్నపడుండ జీర్ణగంధం, బుధుతీతం ।
బధ్నంతోయిషధయస్థాతం వాతం (హంతి) చాతిప్రభావతః ॥ 2

2. టీక :— అభక జీర్ణమై, పత్రచీన్నమైనట్టిన్ని, గంధక జీర్ణమై, ఆకలి గొన్నట్టిన్ని పాదరసమును దివ్యమధులు బంధించును. హంతి యనిడి పారమునందు మారణమును గూడ జేయునని భావము. వాతం అనిడి పారమునందు శరీర గత వాతమును బగధించి శరీరమును యోగాభ్యాసమునకు తగునట్లు చేయునని భావము.

శ్లో॥ రసామధోయమహామధ్యః సిద్ధంషధ్యస్థా పరాః ।
దివ్యమధ్యి ఇతిప్రోక్తా ఖై రపేణ చతుర్విధాః ॥ 3

3. టీక :— ఓమధులనునవి రసామధి, మహామధి, సిద్ధమధి, దివ్యమధి - అనిడి నాల్గు భేదములు కలవిగా నుండునని రైరపుడు (ఊశ్వరుడు) చెప్పాచున్నాడు.

శ్లో॥ దివ్యమధోయసిగద్యంతేతాము యాగుడవతరాః ।
హాతోపదేశ నిరిషప్రకారై రాహాచేచ్చతాః ॥ 4

4. టీక : - పై చెప్పిన నాల్గు జాతుల వోమఫులలో మిక్కిరే గుణవంతములగు దివ్యమధులను చెప్పాచున్నాను. వాటిని కొప్పుచు నందు చెప్పిన ప్రకారముగా తీసుకొనవనిలేను.

శ్లో వృథతట్టి లణ్ణసుల్లై తృపుకంచ పొడవతః । (మంచాప రావిచ)

రసబంధకరోషధ్వాః పద్మిభాః పరికీర్తితాః ॥

5. టీక : - చెఱ్ఱు, పెద్ద తీగలు - చిన్న తీగలు - పొదలు-గడ్డిజాతులు - నుంపలు. అని రసబంధ వోమఫులు 6 విధములుగా నున్నావి. దుంపలు అను చోట వందాతక అని పాతాంతరము కలము. వందాతక = బదనిక.

1. సో మ వ ట్లి

శ్లో పంచాంగంయుక్కుంచదళచ్చదాధ్వాసర్వాక్రుతి తోర్పుణిత పర్విచేటా :

సాసోమవర్ణి రసబంధకర్మ కరోతి ఏకా (ప్రసాధనీసా) దివసోపనీతా ॥

6. టీక : - ఇది ఆకు-పుప్పు - కాయ - పట్ట - దుంప యునెడి అయిదు అందములు కలదిన్ని, 15 ఆకులు కలదిన్ని, పామువంటి ఆకారము గలదిన్ని, కణుపులయందు ఎనుపురంగు కలదిన్ని అను లతా విశేషము - ఇది పాదరసమును బంధించును. పాతాంతరమునకు కూడ నిదేయర్థము. దీనిని పగటి కాలమున త్రవ్యి తీయవలయును.

2. సో మ వ్రుక్క ము

శ్లో కరోతిసోమవృథోపి రసబంధవధాదికం ।

పూర్ణిమాదిపసానీత స్తయోర్వాల్మి గుణాధికా ॥

3. సో మ క లా

కృష్ణేపణే ప్రగతి (ప్రదళిత) దళం ప్రత్యహంచై కమేకం ।

శుక్లేప్యేకం ప్రఫవతిపునః లంబమానాలతాస్యా ॥

తస్యాః కందః కలయతితరాం పూర్ణిమాయాం గృహీతి ।

బద్ధాయం సూతం కనకసహితం దేహతోహం విధతే ॥

ఇయం పోమకలా(లతా)నామవర్ణి పరమదుర్లభా ।

ఆనయూబద్ధి సూతేంద్రో లఘవేధి ప్రజాయతే ॥

టీక :- ఇదికూడ దివ్యాహధియే. ఇదిగూడ రసబంధము. రస మారణము మొదలగు క్రియలను చేయును. దీనిని పూర్తిము నాటి పగటికాలముప త్రవ్య తీయవలయును. పృత్తము - లతయునెడి యా రెండు జాతులలో లతగుణవత్తరమైనది. యాలత కృష్ణ పత్రమున యొక్కాక్క తిథికి యొక్కాక్క యాకును రాల్చుచుండును. శుక్క పత్రమున యట్టే యొక్కాక్క యాకును వేయుచుండును. గ్రేలాడు తీగవలె నుండును. దీనికి దుంప యుండును. ఆ దుంపను పూర్తిమనాడు తీసినచో సయ్యది బంగారుతో కూడిన పాదరసమును బంధించి దేహవేధను, లోహవేధను గూడ జేయగలదు. ఇది తీగ బ్రాకును. మిక్కిలి దుర్లభమైనది. దీనితో బద్ధమైన రసము లక్ష వేధియగును.

4. న ల ప ద్రై న

ఓ॥ యాపద్మినీ రూపధరా ఫలస్థా పుష్పేణ వశైన, రసాయనాచ ।

బధాన్తిసూతం వరాజీజయుక్తా నిద్రిక్యాశేసా ఫలపద్మినీతి ॥

10

10. టీక :- ఇది తామర లతవంటి యాకృతి కల్పించి దాని పువ్వులవంటి పువ్వులు, దాని రంగువంటి రంగుగల్పించి బీజముతో కూడిన రసమును బంధించును. రసాయనమైనది. అనగా ముదిమిని పోగొట్టును.

5. గోనసాకారము

ఓ॥ గోనసాకార వల్లిస్యాత్ చిత్రమండల మండితా ।

జరానుజ్ఞ గృత్యశమనీ రసబంధ వధపమా ॥

11

11. టీక :- ఇది గోనసయనెడి సర్పము. (రెండు తలలపాము) వంటి యాకారము కలదిమై విచిత్రమగు పొడ మచ్చలలో కూడిన ఆకులు కలదిగా నుండును. ముదిమి - రోగము. మృత్యువు వీనిని హరించును. రసమును బంధించి భస్మను చేయును.

6. ఉచ్చు టు

ఓ॥ ఉచ్చుసాశకత్రోటీ పుటూకార దళాన్నియాతా ।

రసాయని రసం శ్రీఘ్రం బధాన్నత్వేవ సత్తిషకం ॥

12

12. టీక :— ఇది చిలుక ముక్కువలె దొప్పులుగా నున్న ఆశులు కలది. ఇది రసాయనమైనది. బీజ జారితమగు పాదరసమును శ్రీఘ్రముగా బంధించును.

7. ఈ శ్వరి

ఓ॥ ఈశ్వరీష్వర్యాయై కాచిదీశ్వరీ తుల్యరూపిణీ ।

థూరిష్టీర పరిస్రావా సవీజ రసబంధసీ ॥

13

13. టీక :— ఈ దివ్యాషధి ఈశ్వర లతవలెనే యుండును. ఈశ్వరి లత గాడిదగడవ కాయలువంటి కాయలు, దాని పుప్పులు వంటి పుప్పులు గలదిగానుండి సర్వవైద్యమునకు వాడబడేడి లతా నిశేషము — ఈ దివ్యాషధిని తుంచినచో మిక్కె-లి పాలు స్రవించును. ఇయ్యది బీజ జారిత రసమును బంధించును.

8. భూత కే ని

ఓ॥ వింబ (నింబ) పత్రసదృక్ పత్రా థూతకేశితి కథ్యతే ।

నిబధ్యతే తయాసూతః సూతేసాథినవం వయః ॥

14

14. టీక :— ఇది దొండాకులవంటి ఆశులుకలది. (వేపాకుల వంటి యూకులు కలది) ఇది రసమును బంధించును. మనుజుడు దీనిని సేవించినచో వయస్సును నిలుపును.

9. కృష్ణ లత

ఓ॥ కృనుకజ్జలసంకాశా లతాకృష్ణలతేత్వసౌ ।

నిర్మిజమపి బధాన్నతిరసగి సర్వవిషాపహం ॥

15

15. టీక :— ఇది బ్రఘ్నలు కొట్టబడిన నల్ల చుర్చారాయివలె నల్లగానుండును. ఇది బీజజారణ సంస్కారములేని రసమునుగూడ బంధించును. మరియు సర్వ నిషములను హరించును.

10. అ శు ర త లి

తో॥ రామూర్తి (శాప్రా) లభనవర్తిత తద్దానుదృష్టచ్ఛదా ।

కుర్చు రాను కండాచ రసంబధాన్తి వేగతః ॥

16

టీక :— ఈ దివ్యమథి (ఎర్ని రంగుకలది) వెల్లులి యూకుల వంటి యూకులు కలదిగా నుండును. మిక్కిలి పాలుగడును — దీనికి మంచి దుంపలుండును — రసమును శ్రీఘ్రముగా బంధించును.

11. సు ర తి - (ఆ ఓ శు మ తి)

తో॥ చంచ్చదాకార రణద్రాగ్ర గఛజలంసా సురతీతి (సాంసుమతితి)దిష్టా ।

రసాయనీ సై వరుదంతికాఖ్య బధాన్తి సూతం ఖలు జారితాభం ॥

17

టీక :— ఇది శనగ ఆకులవంటి ఆకులుగలదై ఆకుల చివరనుండి జలమును స్రవించుచుండును. దీనికి చుదంతియనిపేరు — ఇది ముది మిని పోగొట్టును — అభ్రక జీర్ణమైన రసమును బంధించును.

12. వా రా హి

తో॥ ముసవీ కంద వత్కుందా తద్దాకార వద్దాళా ।

స్ఫీరాలోమశా ప్రోక్తా వారాహి రసబంధనీ ॥

18

టీక ;— ఇది సేల తాడిగడ్డవంటి దుంపయు, ఆకులన్ను కలిగి పాలు కలిగి యుండును—దీని దుంపయందు వెండ్రుకలవంటి వేష్టం డును. ఇది రసమును బంధించును,

13. స ప్త ప తి

తో॥ సప్తాగ్ర దశ సంపూర్ణా స ప పత్రీత్య సాస్కృతా ।

రసాయనీ జరాఖ్మీచ బధ్యతే పారదస్తయా ॥

18

టీక :— ఇది యేడంచులుగలయూకులతో నిండిన తీగగా నుండును ముదిమిని పోగొట్టును, రసాయనమైనది, దీనితో రసము బధ్యమగును.

14. నాగీన

ఓ॥ నాగీనీ త్వదితావల్లి సాగ్రాగ సమాండికా (పురా) ।

సాధ్యాచక విషాధుచ నాస్పుణ్ణ రసబంధనీ ॥

20

టీక :— ఈ యోషధి పాము శకీరసువంటి యూకృతి గల్దె తీగ బ్రావును. (పామువంటి ఆకారముగల మొలకలుగలాచినా నుండును) సర్ప విషము మొవలగు విషములను హరించును — ఇది శుద్ధ రసమును బంధించును.

15. సర్పి ఔ

ఓ॥ సర్పిణీ లతికాచాన్యి సర్పవచ్ఛవక వల్లికా ।

సాంస్కృత పత్రాచ బాల పారద బంధనీ ॥

21

టీక :— ఇది పామువంటి ఆకృతికల తీగగానుండును. దీనికి పాలుండును — నిగనిగలాడెడి యూకులుండును — ఇది సమాఖ్యజారిత రసమును బంధించును.

16. చత్రు ఔ

ఓ॥ చత్రవద్దుండ పత్రాయా నాతినీచానచోన్నతా ।

సాంస్కృత పత్రిణీ నామ రసబంధకరీమతా ॥

22

టీక :— ఇది గౌడగువంటి యూకృతిగల ఆకులు దండములు గల్దె మిక్కలి పొట్టి మిక్కలి పొడుగు లేకుండును — కందచెట్టువలె నుండును — దీనికి పాలుండును — ఇది రసమును బంధించును.

17. గోశ్రుంగి

ఓ॥ పర్వతేశ్వరుసు సంభూతా గోకందాకృతి కందయుక్త ।

తతాముంచతి సాంక్షేరం గోకృంగి రసబంధనీ ॥

23

టీక :— ఇది పర్వతముల యండు రాళ్లమధ్యను బుట్టిడి యోషధి — ఇది అప్ప కంఠమువంటి ఆకారముకల దుంప కలిగి యుండును — దానిని నరకినచో పాలు ప్రసవించును — ఇది రసమును బంధించును.

క త పు ట సం త్రై ము

18. జ్యోతిర్ త్రై త్రై

శ్లో॥ వ్రోతం న్నామ్మీ శ్రీ క్రాంతి కొ వృషకంద తృతామ్మి ॥
క్రోత్త్వోత సాంత్రో లతా పారద నిదినీ ॥

24

జ్యోతిర్ త్రై యె సెడి తృత్తోమధి కలదు. ఈ జ్యోతిర్ త్రై -
మంపకూడ కలదు. ఇది కొండమైని రాత్రులందు ఓషధువలె ప్రకా
శించుచుండును - రసమును బంధించును.

19. రక్తవల్లి

శ్లో॥ రక్తవల్లి త్వామివాయి నిదిష్టా రసబంధినీ ॥

ట్రీక : - ఈ యోమధి రసమును బంధించును - ఇచట దీని
లక్ష్మిములను వర్ణించెడి క్లోక భాగము లుప్తమైనది.

20. పద్మవల్లి - (పత్రవల్లి)

శ్లో॥ యాపద్మ వ్యతాక్షరి పత్రవల్లిసా పద్మ(పత్ర)వల్లి త్వాదిశారసజ్జ్వల ॥

పంచ రక్తచా సవిలోద్ధిపాచ ఏతాసత్తిమైద్రస బంధినీసా ॥

25

ట్రీక : - ఈ యోమధి తామరాకులవంటి యాకులు కలది.
దీనికి పాలుగల దూంపలుండును. ఇది అంతర తామరవలె నీటిలో
ఖుశ్చును. భూమియందు దొరకదు. ఇది రసమును బంధించును.

21. కాకిని

శ్లో॥ స్వాలకంటగ పత్రాఫాల్చి ప్రోత్తాసా కంపినిలాత్తా ॥

రసబంధకరి సైంప్రాయామృత్యు వినాశినీ ॥

26

ట్రీక : - ఇది పెద్ద ముండ్లట్రోకూడిస ఆకులు కలది. ఇది రస
బంధసమును చేయును. జరామృత్యుపులను హరించును.

22. చండాలిని

శ్లో॥ దూరాపీతి వినిక్కిష్టా శ్రీచండ పత్రవారిణి ॥

సక్కుల్లాట కండాచ తలుసుంతా విభద్యుతి ॥

27

ట్రిక :- ఇది మూడు వాళుగు ఆకులు కలది. తొక్కు కొన్ని పాలుగల దుంపలు కలది. దీనికి రఘు బ్యాంబులు.

23. తొప్పు వల్లి క

ట్రిక : ఈ కొన్ని వల్లిలు ప్రతిపుష్ట లుట్రి సహస్రాలు ।
సాతామవల్లికా ప్రతిపుష్ట లుట్రి సాధారణ ॥

ట్రిక :- ఈ దోషధికి తీగె-పకులు-పుప్పులు-పూలు-శుక్రులు యెస్సుయు తొముచ్ఛుము (రాగిరంగు) గలవిగానుండును. ఇది కంఠాలు శ్రుతములు ముడలగు వానిని సాధించును.

24. పీత వల్లి క

ట్రిక : పీతప్రతి లలుపుష్ట రసము దృఢి దుర్దూష ।
సాతపవల్లి కెత్తుకొ రసబంధ పిథుపాశం ॥

ట్రిక :- ఇది పసుపు పచ్చని ఆకులు, తీగె-పూలు - స్వీకశము గూడల దోషధి - ఇది రసమును బంధించును - ఇది దుర్దూషమైన దోషధి - దీనిని పీతవల్లి యసికూడ నందురు.

25. ఏజ యు

ట్రిక : పీతమీచంధి ప్రతిఫదనా శాతి విశ్వాకా. (దానాపిఫిలంశికా)
పీతమీచంధి విభాగమేళ్లించా రసబంధ పిథుపాశా ॥

ట్రిక :- ఈ దోషధి పసుపుపచ్చని పాలుగలది - కంది ఆకుల గుడి తూకులు కలది. ఇది అతిగా విశ్వరించదు. (పాతాంతరములో గూడాల్సిద్ధి లేద్దను) ఇది రసబంధమును చేయును.

26. మహా షఠి

ట్రిక : తోకోలు కుంపసంబుద్ధు వీళ్ళకచ్చదనప్పుదా ।
పుష్టిపుష్టి పూపుపు రసబంధి పరమ శింశా ॥

టీక :— ఇది ముక్కె-సాకారముగల దూంపకలవి-చీతమూలు
ఆకులవంటి యూషుంశుకలీగియుండును, రసబంధముచేయుటాన్ని ప్రేరించు.

27. దేవదాతి

శ్లో॥ శిథికంతాచ వ్యుత్తాధ్యాని చుట్టునా (చంప్రమా) కొనపేచుకా? ।

దేవదాతితి నోదిపోటి రసం బధాన్నతి సాతుచూతే ॥

32

టీక :— దేవదాతియను నోషధి నెమలి కంతపు రంగులవంటి
రంగుగల యూకులుకలిగి మంచిగంధపు వాసనగలది- కమ్మారపువాస
పకలది - ఇది త్యంకూర్తములో రసమును బంధించును - దీనికి అమరే
లతయని నామాంతరము కలదు.

28. నవనీతకగందినీ

శ్లో॥ నవనీతక గుధాతి తిక్కామృంతుణ (గోరసః) గంధిసి ।

సుమిరా రక్తపుష్టావ రసేంద్రో బధ్యపే తయా ॥

33

టీక :— ఇది మృంతుణ అనగా పాలమూగడ లేక మజ్జిగవాసన
వంటి వాసనకలది - చేమగానుండును, పాలుగలది. యైర్వనిపువ్యులుం
డును. దీనితో రసము బధమగును. దీనిని నవనీతాయనియు అందును.

29. రక్తంగ

శ్లో॥ సంకూరా రక్తపుష్టావ జదరిదళవద్దుళా ।

రక్తాంగీణిప్రతిభాగ్యతా (శక్తాగుడవల్లితి) శిఘ్రమంబధాన్తి పారదం ॥ 34 ॥

టీక :— ఈ యోషధి త్యారపుచిగలది. అనగా సున్నపు రుచి
గలది. యైర్వని పువ్యులు రేగు ఆకులవంటి యూకులు, ఉండును -
దీనికి గరుడవల్లి యని నామాంతరము కలదు. ఇది పాదరసమును
తోందరగా బంధించును.

30. అంబినీ

శ్లో॥ లంఖినిప్యుదిత్తావల్లి తప్పురు జుమమాచితా ।

తిక్కా రక్తపయైత్తుక్కా తత్కులా రసబంధిసీ ॥

35

టీక : - ఈయోషుధి శూర్పుగా పూపులు పూయును, చేమసుచి కలది - దీనికాయలు - వాలుకూడ నెర్గానుండును. రసమునుబంధించును

31. భూతుంబినీ [భూతుంబికా]

టీక : యాతుంబినీ ప్రతి సమాన ప్రతి భూతుంబినీ (కా) సితివిసర్వాంశేషా :
నింబుం సమానై శృష్టి స్పృమేతా ర్యాముయిష్టు రసబంధిసేవ ..

టీక : - భూతుంబినీ, తేక భూతుంబికా యసెడి యోషుధి ఆనుగ ఆసువంటి యాకులుకలది - ఇది విశేషముగా ప్రాకెడిస్ట్యూభా వము కలదికాదు. ఇది నిమ్మకాయలవలెచిన్న కాయలుగలది. ఇచ్చి సమస్త రోగములను హరించును - రసమును బంధించును.

32. గందర్మీ [గంధర్వీ]

టీక : గంద స్వితప్రతిస్థానాతి విస్తృతా ।
గం (గం) ధిక్షేత్యువితాసాహి తయా జంధం రథోవతేవ ..

టీక : - గంధర్వీ యసెడి యోషుధి ఆముద పాకులవంటి యాకులు కలది - పాలుండును - ఇది మిక్కిలిగా విసరించును - రసమును బంధించును.

33. వ్యాఘ్రపూపాది

టీక : వ్యాఘ్రపూపాది సమప్రతాయూ రక్త పుష్టిప యస్త్రిష్టి ।
వ్యాఘ్రపూపాదితి నిదిష్టా రసం ఒధ్యాతి నిర్మితం ..

టీక : - వ్యాఘ్రపూపాది యసెడి యోషుధి పెద్దపులి యదుగు వంటి యాకారనుకల ఆకులు కలది - యైర్వని పుప్పులు, పాలు, ఉండును. ఇది రసమును బంధించును.

34. మార్గంటీ

టీక : పుచ్ఛుడ పద్మం ప్రతాం కృష్ణాంగా (మార్గంటీ) సాతి విస్తృతా ।
కుముకాపస్తిత్తు సౌప్రసోత్త రసంబధ్యాత్మిపూతి చ ..

టీక :— హూర్చుండి యనుసది రేడుకులు పొన్న ఆకులు వంటి యూకులు కలది. ఇది మిముట్టులుగూ పెకుగడు — దీనికి మహాషాఖా యనియు, కృష్ణంగ యనియు నామాంతరములు కలపు. ఇది రసమును బంధించి చంపును.

35. గో పూర్తి

⁵⁷ ॥ గోమారీ నామి కావళ్లి వేఱవత్త సమచ్ఛదా ।
తస్యాములం సమాసాద్య సద్యమూన్తో నిబధ్యతే ॥ 40

టీక :— గోమారి అను నోషధి తీగగా నుండును. వెదురాకుల వంటి ఆకులు కలది. దీని వేఘురసముహో రసము వెంటనే బద్ధమగును.

36. త్రి శూలి

⁵⁸ ॥ త్రిశూలా కార పత్రాయా శమ్యక ఫలవత్సులా ।
త్రిశూలి (వినీ) త్రి సమాభ్యతా విభ్యతా రసబంధనే ॥ 41

టీక :— త్రిశూలి యను నోషధి త్రిశూలమువంటి యూకారము కల ఆకులు కలది. రేలకాయలవంటి కాయలు కలిగియుండును. రసమును బంధించును. త్రిశూలినీ అనిగూడ దీనికి పేరు కలదు.

37. కరసీ వల్లి కా

⁵⁹ ॥ కరసీపత్త వత్పత్రాఫలా సాక్షిరకం దయుక్ ।
కరసీవల్లి కేతుయ్కా గిరిజా రస బంధనీ ॥ 42

టీక :— కరసీవల్లి యను నోషధి ముయ్యకు పొన్న ఆకుల వంటి ఆకులున్నా, ఫలములున్నా కలది. పాలు గల దుంపలుండును తీగ బ్రాకును. కొండలయందు బుట్టును. ఇది రసమును బంధించును.

38. త్రై దండి

⁶⁰ ॥ సుపుష్పా తిలతో పేతా రక్తావ్యస్త ఫలాన్వితా । (రక్తవ్యక్తఫలాన్వితా)
రసబంధ విథాప్రోక్తా త్రిదడిడీతి కృతాభిదా ॥ 43

టీక :— ఇది అందసైన పువ్వులు కలది. విశేషముగా తీగ యండును. యైరని రంగుగలది — దీని కాయలు విడివిడిగా నుండును— (యైరని కాయాలు విడివిడిగా నుండును. అనగా గుత్తులుగా నుండున్న భాసము) రసబంధనమును చేయును.

39. భృంగ వల్లి

టీకో॥ భృంగ వర్విర్ల పత్రాఫ్యు క్షీరిచే పీత పుష్పికా ।

భృంగవల్లి తిస్సాప్రోక్కా ప్రయుక్కారసబంధనే ॥

44

టీక :— ఇది గుంటగలగరవంటిరంగు ఆకులు కలది—పాలుండును— పసుపు పచ్చనిపూలు పూయును — రసమును బంధించును. దీనికి తీగ వల్లియనికూడ పేసుకలదు.

40. చుంరిక

టీకో॥ చుమరాకార పత్రాఫ్యు క్షీరయుచ్ఛాద ధారిణి ।

లతాచ మరి కంనామ సాచబధాన్తి పారదం ॥

45

టీక :— ఇది తీగ బ్రాకును. చామరములవంటి ఆకృతిగల యూకులుండును. పాలతోకూడిన దుంపగలది. రసమును బంధించును.

41. కరవీరలత

టీకో॥ వాయ మార సమాకారచ్ఛదపూర్ణా (పుంచు) న్యాయాలవా ।

కరవల్లి (కరపీర) లతేత్యుక్కా నిరుక్కా సూత బంధనే ॥

46

టీక :— దీనిని కరవల్లియనికూడ బిలచెదదు. గ్రస్సేరు ఆకుల వంటి ఆకులు కలిగియుండును. (గ్రస్సేరు ఆకులు, పూలు తీశోతుల్యమగు పువ్వులు ఆకులు గల్లియుండును,) తీగ బ్రాకును రసమును బంధించుటలో క్రేష్టమైనది.

42. వజ్రవల్లి

టీకో॥ కోరంట పత్రచ్ఛదనోమూన ప్రసూన పత్రాచ దుగ్గకందా ।

సావజ్రవల్లి కటుతిక సారావజ్రాంక పత్రారసబంధిసీన ॥

47

టీక :- దీనిని వజ్రాంగీ యని కూడ సిలాతురు. దీని యూకు గోరింటాకువలె దట్టముగా నుండును - పుప్పులుకూడ గోరింట పుప్పుల వలె యుండును. దీనికి పాలుగల దుంప లుండును - దీని సారము కారముగా - చేదుగా నుండును. ఆకులవై వజ్ర చిహ్నాలుండును. అనగా వాయి విడంగముల వంటి మచ్చ లుండును. రసమును బంధించును.

43. చీరవ లీ

శ్లో॥ రక్తష్టరవతీ బిల్యదళోపు దళాన్యితా ।
చీరవ లీతి సాసూతబంధినీ రోగనాశనీ ॥

48

48. టీ :- ఇది యైర్ని పాలు గలది. మారేడు ఆకులవంటి ఆకులు కలది - ఇది రసమును బంధించును - రోగములను హరించును.

44. రోహి టి

శ్లో॥ శణ పుష్పదళాకార దళపుష్పావ దుగ్ధయుక్ ।
సారోహితి నిర్మిష్ట రసరాజస్య బంధినీ ॥

49

49. టీ :- జనప పుప్పులు, ఆకులవంటి పుప్పులు ఆకులు కలిగియుండును. పాలుండును - రసమును బంధించును.

45. బిల్య నీ

శ్లో॥ జోర్మిప్పుతీ దళాకార పూర్ణపూర్ణాపయస్యనీ ।
రసబంధ విథాప్రోక్త బిల్యనీతిని-గద్యతే ॥

50

50. టీ :- ఇది నెక్కుడు తీగెయొక్క ఆకులవంటి ఆకులు గలది - పాలుండును - రసమును బంధించును.

46. భూత వేరా చుస్తి

శ్లో॥ గోరోచన వతాఫూత ప్రాచనీ రసబంధినీ ।

(గోరోచనవ్రష్టా భూతదళై వల్ల సమాప్తా)

(శ్రీశైల కొలోదూషత మార్గండి సదృశ్యాపథి ॥

51. టీ:- ఇది గోరోచనము కలది - అనగా గోరోచనము వంటి కాంతి గలది - (గోరోచనమువంటి కాంతి కలది - తెల్పు యాకులుండును. తీగ (బాకును.) (శ్రీశైల శిఖరములందు చుట్టూను మార్గండి యనెడి ఓషధి (34 నెం. పెద్ద దూలగొండి) తో తుల్య మగునది - రసమును బంధించును.

47. కరీరి

శ్లో॥ రక్తమైరం తూతాన్నంచేక్ శక్తి రసబంధినీ ।

52

52. టీ:- దీనిని తుంపిన యొడల రక్తమువంటి యైర్సి చాలు వచ్చును. రసమును బంధించును.

48. అక్కరా, అప్రా

శ్లో॥ ప్రశుసీ ప్రతివత్తే ప్రతాత్రి-వహ్నాత్ ఘలదాయినీ ।

అక్కరేతి (అజరేతి) సమాఖ్యాతా రసస్వాతిని బంధనే ॥

53

శ్లో॥ సోమవల్లి-వనిష్టవ్రతా కజ్జలాఘ రసాన్యితా ।

అప్రా సౌఖవేద్యంథ్రే నాత్ముచాన్ రసబంధినీ ॥

54

అధ్యేవ్యాన్మాశ భవేద్యవర్ణా భక్తేత్తుక్కా ద్వితీయతే ।

ప్రతియేష్టేచమధురై : ఘలైర్యక్కా ప్రశబాయతే ॥

55

53, 54, 55. టీ:- దీనికి అజరా అని నామాంతరము కలదు. కూతురు బుడమ ఆకులవంటి ఆకులు కలది. ఇది మూడేండ్లకు తియ్యిని

ఫలములు కలదగును - ఇది రసమును శాగుగా బంధించును. టీరోనే ఆకులు లేనిది యొక జాతికలదు-దాసిని అపర్చాయని యండుచు. ఇది పోవచ్చీవతే ఆకులు లేనిదిగా నుండును. కాటుకవంటి నల్లిని రసమును కలది - ఇది వింధ్య పర్వతమున బుట్టును - మిక్కిలీ పెన్నదిగా నుండు - రసమును బంధించును - యా రెండు జాతుల యోషధులున్న మొదటి సంవత్సరమున పుల్లగా నుండును - రెండవ సంవత్సరమున చేదుగా నుండును - మూడవ సంవత్సరమున తియ్యని పంచ్చ గల వగును.

49. కుటుంబ వల్లి

టీరో॥ పిత్రజిరహర సద్గ్య పర్వతు (సువృత) ఘనసంయుతా ।

అతాకుటజవల్లిత్తి తత్తులూ తద్దభాన్నితా ॥

56

టీరో॥ మనురా రుథిత గ్రంథిః సూతరాజ నిబంధినీ ।

57

56, 57. టీ:- దీనికి కుటజా అని నామాంతరము కలదు-ఇది శిత్త జ్వరమును తుట్టుణము హరించును - అన్న బుతువులలోను ఫలములు కలదిగా నుండును - (సుండని ఫలములు. కలదిగా నుండును)

టీగె బ్రాహును - దీని ఆకులు, కాయలు, కొడిశ ఆకులు, కాయలలో తుల్యముగా నుండును - తియ్యని రసముగలది - యైర్పని కణుపులు కలది - రసమును బంధించును.

50. మూలకంద

టీరో॥ సూలకండెతి విభాగ్యారూ పుసలవత్పుల ప్రతియే ।

శాస్త్రా ప్రేరాన్నితా సూతబంధనం డురుషే ధృవం ॥

58

58. టీ:- ఇది ముల్లగివంటి ఆకులు కాయలు కలది - లక్రమంగుల పాలుండును - ఇది రసమును తప్పక బంధించును.

51. పారిజ్ఞాతా బ్రిక్ష

శ్లో ॥ ఏ రియాతా వ్యాకం వర్తి శతపుహృదశ చ్ఛదా ।
కల్పచీరఫలా ప్రోక్తా భూహర్మణి (బ్రాహ్మణా) రసబంధినే ॥ ५५

59. టీ:- దీనికి అంబుజవల్లి అని భూహర్మణి అని నామాంతరములు కలవు - సదాన ఆకులవంటి ఆకులు సల్లి జీలక్రుషంటి ఫలము కలది. రసమును బంధించును.

52. మునివలీ

శ్లో ॥ అగ్ని ప్రతివతుత్రా తప్రమాపారుడ పుష్టిం ।
సువుతగంథా రసించునెం మునివస్తీతి కథ్యాతే ॥ ५६

60. టీ:- ఇది అవిశి చెట్టును బోలియండును - దాని ఆకులవంటి ఆకులు కలది - యొర్మని పువ్వులుండును - సేతి వాసనకలది - రసమును మారణము చేయును.

53. నింబుకీలతా

శ్లో ॥ దక్కేం పుష్టివా ఫలై ర్వాణి నింబువృతుస్వీ సన్నిథా ।
ఎనుండైతై ర్వాణితే సూతః సాప్రోక్తా నింబుకీలా ॥ ५७

61. టీ:- దీని ఆకులు - పువ్వులు - కాయలు కూడ నిమ్మచెట్టునుబోలి యుంచును - తీగ భూము - దీని వేళ్ళతో రసమును బంధించును.

54. తిలకంద

శ్లో ॥ తిలకందేతి విఖ్యాతా తిలవత్సుల ప్రతింధి ।
లతాష్టిరవత్తి మూతం నిబధ్యాచ్యా తచేఖారే ॥ ५८

62. టీ:- ఇది మహ్న్యచేటును బోలిప కాయలు, ఆకులు కలది. తీగ బ్రామను - పాలుండును - రిస్తో శ్రీవ్రత్తాన తొండలో రసమును మధ్యించిప రసము కట్టును.

55. అ త సీ వ ల్లి కా

శ్లో॥ అతస్యా ఇవపుష్టాపి ఫలానిత రథానిచ ।
అతసీవల్లి కాసాపిం పారదస్యతి బంధిసీ ॥

63

63. టీ:- దీనికి అతసీలతా అని నామాంతరము కలదు - దీని పున్యలు - కాయలు - ఆకులుకూడ నల్ల అవిసినిబోలి యుండును - ఇది రసమును బంధించును.

56. బోధిలతా

శ్లో॥ ఉక్కాబోధిలతాం బోధిపత్రయుక్ దుగ్ధసంయుతా ।
బధాన్తి రసరాజంసా దానవేంద్ర మివాచ్యతః ॥

64

64. టీ:- దీనికి బోధివల్లియని నామాంతరము కలదు - శావియూకులవంటి యూకులు కలది - పాలుండును - వామనుడు ఒలిని బంధించినట్టు ఇది రసమును బంధించును.

57. మద్య గంధా

శ్లో॥ మద్య(సత్య)గంధేతి విభాగ్యతా నిర్వాతే (నిష్పత్తా) ఫలపుష్యయుక్ ,
తస్యా కంగోరసం శీఘ్రమం బంధమానయతి ధృవం ॥

65

65. టీ:- స్వత్యగంధా అని దీనికి నామాంతరము-ఇది గాలి లేని ప్రదేశములో మద్యమువంటి వాసన కలదిగా నుండును. అందు పలన దీని కీచేసు వచ్చినది - (ఆకులులేని తీగ) కాయలు, పున్యలు కలది - దీని దుంప రసమును శీఘ్రముగా బంధించును - నిశ్చయము.

58. కూర్చులత

శ్రీ॥ జ్ఞానపూర్వకులాం కూర్చులుని రంగమయోగ్యింద్రియి ॥
స్వామింగా ప్రావశ్యకత ప్రామాని రసభంధించి ॥

66. టీ:- దీనికి కూర్చువల్లి యని నామాంతరము. దీని దుండ
తాబేలు యూక్కతి కలదు - పాలుండును - మల్లితీగళోల్లిన ఆకులు,
పువ్వులు కలది. రసమును బంధించును.

59. మాధవీ

శ్రీ॥ మాధవి మూలవమ్మాలు సాగవల్లి దఱాంన్యితాం ॥
మాధవి త్వాదితావల్లి తమ్ముత్తైర్పుచ్ఛిష్ట రసే ॥

67. టీ:- ఇది బండి గురినెందవంటి మొదలు గలది - తీగ
ప్రాకును. తమలపాకులవంటి యూకులుండును - దీని (వేష్టు) రసము బధ్యమగును.

60. విశాలో

శ్రీ॥ శ్రీతప్రతాపుయావల్లి శ్చ్యతసుష్టుఫలాన్యితాం ॥
విశాలేతి వినిర్దిష్టా సాపిపారద బంధిసే ॥

68. టీ:- దీని ఆకులు, పువ్వులు, కాయలుకూడ తేలుగు
సుండును - తీగ ప్రాకును - రసమును బంధించును.

61. మహానాగి

శ్రీ॥ శాగమండల వత్సందా తత్పుచా సద్గుశచ్చరా ॥
మహానాగిత్వై శావాగ్గై వినిఖధాన్యాతి సారదం ॥

69. టీ:- దీనికి కుండలీ యని నామాంతరము కలదు. ఇది
పాముబుట్టవంటి మంపకలది - పాముపడగవంటి యూకులుండును -
రసమును బంధించును.

62. మండ్రాకలత్త

మండ్రాకలార వత్సలా మండ్రాకలవద్దా ॥

మండ్రాకలికే శ్రేష్ఠ తస్మాత్తర్య ఖ్యతి రహః ॥

70. టీ:- దీనికి మండ్రాకీ యని నామాంతరము కలదు -
దీని మంచ కస్యవంటి యూకృతి కలది - సరస్వతి యూకువంటి ఆకులు
కలది - దీని వేష్ట్యో రసము బద్ధమగును.

63. ఉదుంబర అ

ఉదుంబర ఘలాకార ఘలా తద్దశ వద్దా ।

సౌదుంబరల తేష్యుక్తా సూతరాజస్వబంధినీ ॥

71. టీ:- దీనికి ఘృతగంథా అని పేసు కలదు - ఇది మేడి
చెట్టును బోలిన కాయలు, ఆకులు గల తీగ - రసమును
బంధించును.

64. చిత్ర వల్లి

చిత్రా యారుగ్గ గంథావట పత్రవత్రి వినీతవర్ణోరుఘలాతి

(విచిత్రవర్ణోరు ఘలాసు) దీర్ఘా ।

సాచిత్ర (బిల్ఫ) వల్లిత్యుదితా రసేంద్రి నిపథ్యచే

తత్పులమధ్య సంశః ॥ 72

72. టీ:- దీనికి బిల్ఫవల్లి, క్షీరగంధికా అని నామాంతర
ములు కలవు - ఇది పాలవంటి వాసన కలది - మురియూకులను
బోలిన యూకులుండును - నానా రంగుత్తైన పెద్ద కాయలుండును -
(విచిత్ర వర్ణములుకల పెద్ద కాయలు కలది - దీని తీగ మిక్కిలి

పొడవుగా నుండును - దీని కాయలమధ్య నుంచబడిన రసతు ఇంద్ర మగును.

॥ చంపుష్టిరితి ప్రిత్తా దివ్యమధ్యై మహాబలా ।
అథిర్వద్ర రథిష్ఠాచాం వేహలోహిర్భ సాఘకః ॥

72

73. టీ:- ఇట్లు 64 దివ్యమధులు చెప్పబడినవి - వీనితో ద్వారమగు రసము మనుజులకు దేహసిద్ధిని, లోహసిద్ధినిగూడ నిచ్చును.

ఇట్లు మహాధ్యాయము ముగిసేను.

కట్టవుట తంత్ర శుద్ధ పరీక్ష.

స్న. నం.	తప్ప	బింబి.	స్న. నం.	తప్ప	బింబి.
1 - 9	లాటి	లాటి	25 - 22	ధూమ	ధూమ
1 - 12	పక్క	సర్వ	28 - 21	క్రో	క్రో
1 - 14	సేపం	శేపం	30 - 6	చేంగలు	చేంగలు
2 - 8	వాసా	వాసా	30 - 22	సూత్రక	సూత్రక
3 - 17	లుస్క	లుస్క,	31 - 2	పేఢ	పేడ
		మట్టవనాచ్యము	31 - 14	సంబం	సంబం
4 - 1	నర	నర	31 - 22	క్రోసం	క్రోపుటుములు
4 - 15	సర్వ	సర్వ			పెట్టిసం
5 - 17	పేసా	పేసా	32 - 14	200%	2000
5 - 21	పేప	పేప	33 - 27	సున	సునం
6 - 19	తార్మా	తార్మా	34 - 5	ఇన	ఇనచ
7 - 8	కెథ	కెథ	34 - 27	గు-శ్రీతు	గు-దివ్యదృష్టి
8 - 13	ముహై	ములై			కలవాడుగను -
" "	పారా	పారా			మెస్క్రూఫునివంటి
11 - 1	మెల	మెల			సొంకర్య ము
14 - 7	తేత్త	తేత్త			కలవాడుగను -
15 - 7	సరాపు	సరాపు			శ్రీలక
15 - 12	ప్రక్కె	ప్రక్కె	35 - 16	ధినిచన	ధినిచ
16 - 23	గె	గె	37 - 3	నిటై	నిటై
17 - 2	లకన	లకధాత్రిక	37 - 6	ర్యోర్య	ర్యోర్య
18 - 7	జీడె	జీడె	37 - 8	గుణాన	గుణాయన
19 - 7	నిదం	నిదం	37 - 13	హరీ	హరీ
21 - 3	పోము	పోము	37 - 14	యూంగె	యూంగె
21 - 4	డి.	డి.	37 - 21	అర్ణ్ణు	అర్ణ్ణు
22 - 22	తాప్ప	తాప్ప	38 - 16	బంధ	బంధం

స్న. నం.	పదము	ఒప్పు.	స్న. నం.	పదము	ఒప్పు.
38 - 17	వ్యాధికు	వ్యాధి	47 - 21	బాసాఫ్ల్స్	బాసాఫ్ల్స్
38 - 20	ఆంశి	అంశి		సులు-గులు	అప్పు ర లు
38 - 22	రణాం	రణాం			గొసములు ..
39 - 3	టోల్చై	టోల్చై			పుష్టిములు ..
39 - 5	కృత	కృతం			పత్రాక్షములు ..
39 - 10	ఇర్మి	ఇర్మితి			చిరిఘుంటిల
39 - 13	త్యాగాసం	త్యాగం			థ్రీ సు లు -
39 - 18	వ్యాంప	వ్యాంపం			గూడు
39 - 19	జీవం	జీవం	48 - 8	మునకుస్తు	మువరకుస్తు
39 - 23	సంర్యం	సంయం	49 - 8	యాట్టీ	యాట్టీ
39 - 27	విష్ణు	విష్ణు	,, ,	స్క్రూ	స్క్రూత
39 - 32	దోస్తు	దోస్తు	49 - 18	యథా	యదా
39 - 33	స్కూరా	స్కూరా	49 - 21	గ్లూ	గ్లం
40 - 1	తస్క్రీన్	తస్క్రీన్	49 - 23	హోయు	హోయ
,, ,	పొరె	పొరె	50 - 6	రణ్	రణ్
40 - 2	విలీ	విలీ	50 - 18	బక్క	బిక్క
40 - 13	పండాసంచ	పంధాన	50 - 20	బక్క	బిక్క
40 - 15	సార	సార	51 - 19	బ్రథ్ల	బ్రథక
40 - 16	ముల్లా	ముల్లా	51 - 21	సవ	సువ
40 - 22	అటు	అటు	52 -	గురాస్తు	గురసాస్తు
41 - 18	పఠున	పఠున	53 - 3	సంత్రత్తి	సంప్రత్తి
41 - 19	పోవి	పోవి	54 - 14	అంద	అంగ
41 - 24	కలకల	కలల	54 - 21	గతి	గతి
43 - 6	యథా	యథా	54 - 22	స్యా	స్యాత్
44 - 3	రక్త	రక్తం	54 - 25	బధి	బధ
44 - 15	యత్తు	యత్తు	55 - 3	మున	మున
			55 - 20	స్యాత్	స్యాత్

క్ర. సం.	తప్ప	ఒచ్చు.	క్ర. సం.	తప్ప	ఒచ్చు.
57 - 14	సీ	సీ	63 - 24	ఫొ	ఫొ
58 - 3	స్టో	స్టో	64 - 17	లొ	లొ
58 - 21	కందా	కందా	64 - 23	పెడు	పెడు
59 - 3	బ్యాటీ	బ్యాటీ	65 - 19	ప్రాణ్యమ్మ	ప్రాణ్యమ్మ
59 - 23	చండావీ	చండావీ	66 - 4	డీసు	డీసు
61 - 4	కంతాచ	కంతాచ	66 - 7	చుట్టు	చుట్టు
61 - 11	గంధా	గంధా	66 - 11	శెరీ	శెరీ
61 - 11	చస్టి	చస్టి	66 - 16	స్ట్రీ	స్ట్రీ
62 - 4	నీతి	నీతి	66 - 17	లాఘ	లాఘ
62 - 5	తార్మ్య	తాసర్మ్య	67 - 10	హర	హర
62 - 12	ధరీయ	ధరీయ	67 - 10	సృత	సృత
62 - 23	ష్ట	స్ట్రు	69 - 6	స్ట్రీ	స్ట్రీ
63 - 9	వేఘ	వేఘ	69 - 19	స్వయం	స్వయం
63 - 12	వినీ	వినీ	70 - 22	చుట్టి	చుట్టి
63 - 17	పత్రా	పత్రా	71 - 20	రంగులైన	రంగులైన
63 - 23	వ్యస్త	వ్యస్త	72 - 4	ఆచి	ఆచి
63 - 24	డడిం	డండీ	72 - 4	స్టోనాం	స్టోనాం

